

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 5.3.2014
COM(2014) 130 final

ANNEXES 1 to 3

BILAG

til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Status over Europa 2020-strategien
for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst**

Bilag I: Vigtigste skridt inden for rammerne af det europæiske semester

	November	December	Januar	Februar	Marts	April	Maj	Juni	Juni	August	September	Oktober
Europa-Kommissionen	Økonomisk efterårsprognose Kommissionen offentliggør den årlige vækstundersøgelse og rapporten om varslingsmekanismen Kommissionens udtalelser om udkastene til budgetplaner	Økonomisk vinterprognose Bilaterale møder med medlemsstaterne Kommissionen offentliggør dybdegående undersøgelser af lande med potentielle risici Bilaterale møder med medlemsstaterne Økonomisk forårsprognose Kommissionen foreslår landespecifikke henstillinger vedrørende finanspolitik, økonomisk politik og socialpolitik										
Det Europæiske Råd/Rådet	Finansministrene drøfter udtalelser om udkastene til budgetplaner	Nationale ministre vedtager konklusionerne om AGS og AMR og aftaler prioriterede områder			EU's ledere vedtager økonomiske prioriteter på baggrund af AGS			Nationale ministre drøfter CSR EU's ledere vedtager de endelige CSR				
Medlemsstaterne		Medlemsstaterne vedtager deres budgetter			Medlemsstaterne forelægger deres stabilitets- eller konvergensprogrammer (om finanspolitikken) og deres nationale reformprogrammer (om den økonomiske politik)						Medlemsstaterne forelægger deres udkast til budgetplaner + økonomiske partnerskabsprogrammer (EDP-landene)	
Europa-Parlamentet			Debat/beslutning om AGS								Debat/ beslutning om det europæiske semester og CSR	

Glosar: AGS: den årlige vækstundersøgelse – AMR: rapporten om varslingsmekanismen – CSR: landespecifikke henstillinger – EDP: procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud – IDR: dybdegående undersøgelser

Europa-Kommissionen

Bilag II: Oversigt over fremskridt hen imod Europa 2020-målene

Baggrund:

For hvert Europa 2020-mål gennemgås i dette bilag:

- de fremskridt, der hidtil er gjort på EU-niveau, med visning af mulige scenarier frem til 2020.
- de seneste foreliggende data om resultater på nationalt plan og de nationale mål for 2020.
- tendenserne i de nationale indsatser, hvor det er muligt med visse internationale sammenligninger.

Figureerne er baseret på de seneste data, der forelå i februar 2014. EU-gennemsnit svarer til EU28, medmindre andet er angivet.

Der kan findes detaljerede data med flere variabler, som regelmæssigt opdateres, på Eurostats websted på:

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators

Der kan findes yderligere oplysninger og detaljer om målene på:
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators/targets

Desuden kan der findes en fuldstændig rapport med yderligere metodologiske og statistiske forklaringer, som blev udarbejdet i efteråret 2013, på:
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-02-13-238/EN/KS-02-13-238-EN.PDF.

EUROPA 2020-MÅLET FOR BESKÆFTIGELSE

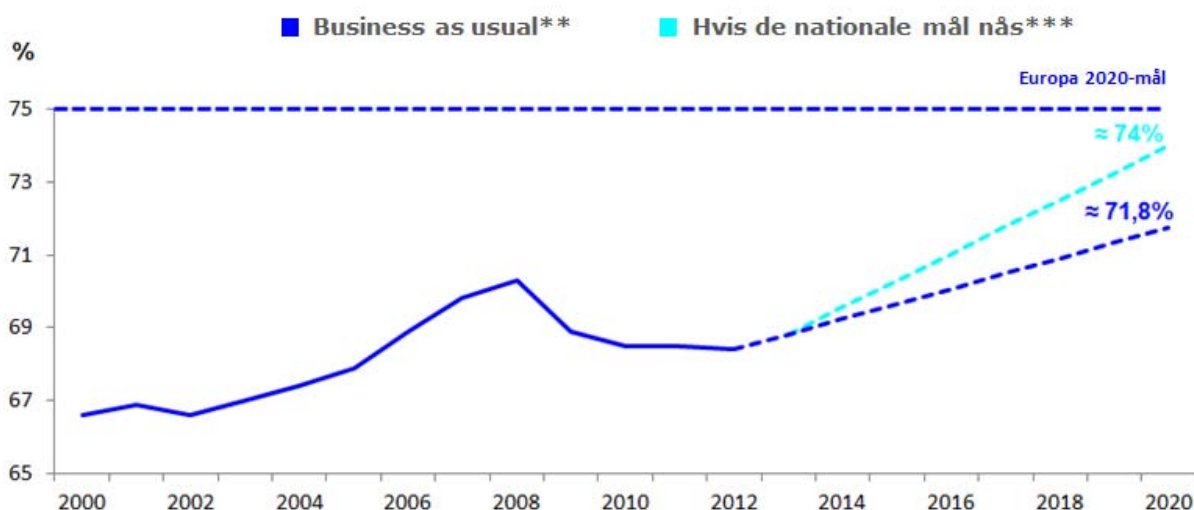
FORØGELSE AF BESKÆFTIGELSESFREKVENSEN BLANDT DE 20-64-ÅRIGE TIL MINDST 75 %

1. Status på EU-niveau

Beskæftigelsesfrekvensen i EU er stagneret i de seneste år og ligger fortsat et godt stykke under Europa 2020-målet om, at 75 % af befolkningen i alderen 20-64 år er i beskæftigelse i 2020. Efter en støt stigende tendens mellem 2000 og 2008, hvor beskæftigelsesfrekvensen i EU steg fra 66,6 %¹ til 70,3 %, faldt den til 68,9 % i 2009 som følge af den alvorlige økonomiske afmatning. Den faldt yderligere til 68,5 % i 2010 og har siden da stort set ligget konstant på dette niveau. Med 68,4 % i 2012 ligger EU's beskæftigelsesfrekvens nu 6,6 procentpoint under målet på 75 %. Dette skyldes de negative virkninger af krisen sammenholdt med den tid, det tager, før forbedringer slår igennem på arbejdsmarkedet, samt den langsomme gennemførelse af arbejdsmarkedsreformer i visse medlemsstater.

Der vil skulle gøres betydelige fremskridt, især med foranstaltninger, der fremmer en tilbagevenden til vækst og jobskabelse, for at nå målet i 2020. På grundlag af den nuværende situation og den svage stigning i beskæftigelsesfrekvensen, der forventes i de kommende år, vil Europa 2020-målet ikke kunne nås, idet beskæftigelsesfrekvensen kun vil nå op på 71,8 % i 2020. EU vil have brug for, at yderligere ca. 16 millioner mennesker får beskæftigelse, hvis målet skal opfyldes i 2020.

EU's beskæftigelsesfrekvens i 2000*, 2012 og 2020
(andel af beskæftigede, 20-64 år)

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: På basis af nuværende forpligtelser vil EU's beskæftigelsesfrekvens kunne nå op på 71,8 % i 2020.

* 2000 og 2001: EU27-data.

** Anslåede værdier baseret på Kommissionens prognoser fra efteråret 2013 for 2014-2015 ud fra antagelsen af en beskæftigelsesvækst svarende til niveauerne i 2014-2015, under hensyntagen til en nedgang på 1,0 % i den erhvervsaktive befolkning i de ti år.

*** UK har ikke sat noget mål: prognosen for EU er baseret på antagelse af 75 % for UK i 2020.

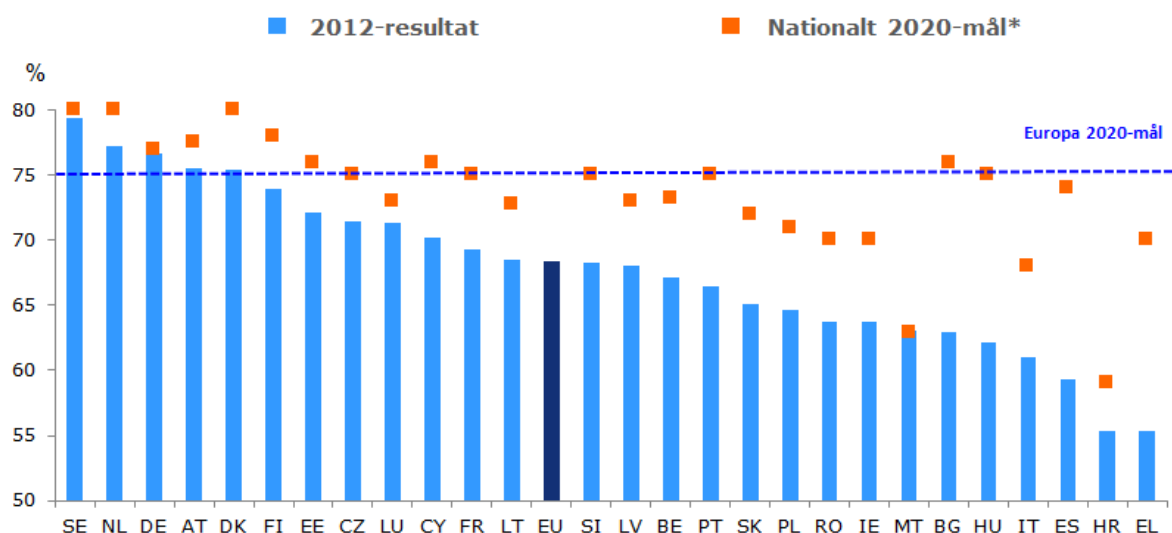
¹ EU27-data.

2. Status og fremskridt på nationalt niveau

De fleste medlemsstater er langt fra deres Europa 2020-mål. De beskæftigelsesmål, som medlemsstaterne har sat for 2020, ligger på mellem 59 % og 62,9 % i henholdsvis Kroatien og Malta (sidstnævnte har allerede nået dette mål) og op til 80 % i Danmark, Nederlandene og Sverige. Sverige og Tyskland havde beskæftigelsesfrekvenser på 79,4 % og 76,7 % i 2012 og er dermed ved at nærme sig deres mål på 80 % og 77 %. Afstanden mellem 2012-resultaterne og de nationale Europa 2020-mål er størst i Spanien, Grækenland, Bulgarien og Ungarn, med et gab på over 10 procentpoint, hvilket rejser tvivl om deres evne til at nå deres mål i 2020. Med hensyn til de fremskridt, der er gjort, har Tyskland og Østrig de bedste resultater med høj beskæftigelsesfrekvens og forholdsvis kraftig vækst siden 2000. I den anden ende af spektret finder man Grækenland, Spanien, Kroatien, Rumænien og Irland, som har været ramt af kraftige fald i beskæftigelsen og stadig har en lav beskæftigelsesfrekvens i forhold til de øvrige medlemsstater.

Beskæftigelsesfrekvens i EU's medlemsstater

(andel af beskæftigede, 20-64 år)

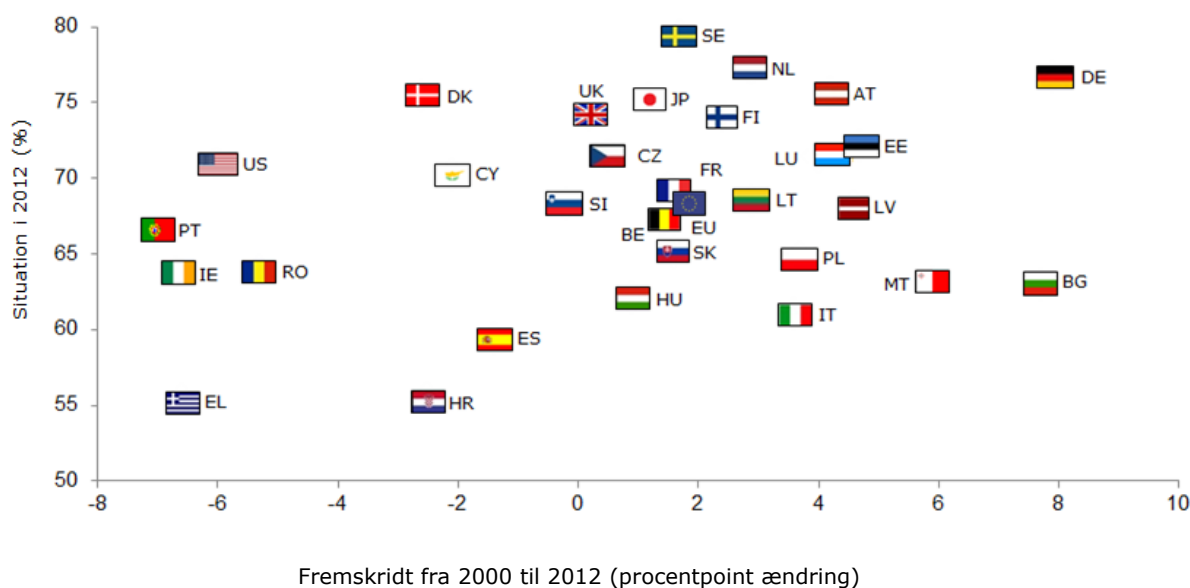
Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: I 2012 var beskæftigelsesfrekvensen i EU på 68,4 % i forhold til et mål på 75 % for 2020.

* UK har ikke sat noget mål; SE: Mål godt over 80 %, IE: 69-71 % (antagelse på 70 %), IT: 67-69 % (antagelse på 68 %), CY: 75-77 % (antagelse på 76 %), AT: 77-78 % (antagelse på 77,5 %).

Situation i 2012 og fremskridt siden 2000, efter land

Fremskridt mellem 2000 og 2012 (procentpoint ændring)*

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: For EU som helhed steg beskæftigelsesfrekvensen med 1,8 procentpoint i perioden 2000-2012 (vandret akse) og nåede op på 68,4 % i 2012 (lodret akse).

* 2000: EU27-data; HR: 2002-2012

Gabene mellem medlemsstaternes præstationer øges, og der er fortsat regionale ubalancer i de sydlige medlemsstater. I 2012 var gabet mellem de højeste og laveste værdier 24,1 procentpoint med en beskæftigelsesfrekvens, der varierer fra 55,3 % i Grækenland til 79,4 % i Sverige. Dette kan sammenholdes med situationen i 2000, hvor der var 22,7 procentpoint mellem det laveste og det højeste resultat, med en beskæftigelsesfrekvens fra 55,3 % i Bulgarien til 78 % i Danmark. Generelt synes de nord- og centraleuropæiske lande at have en højere beskæftigelsesfrekvens end de sydlige og østlige medlemsstater. I de sydlige og østeuropæiske lande er der desuden store variationer i de regionale beskæftigelsesfrekvenser. I de nordlige og centraleuropæiske lande er de regionale resultater forholdsvis homogene, med høje beskæftigelsesfrekvenser.

INVESTERINGER SVARENDE TIL 3 % AF BNP I FORSKNING OG UDVIKLING

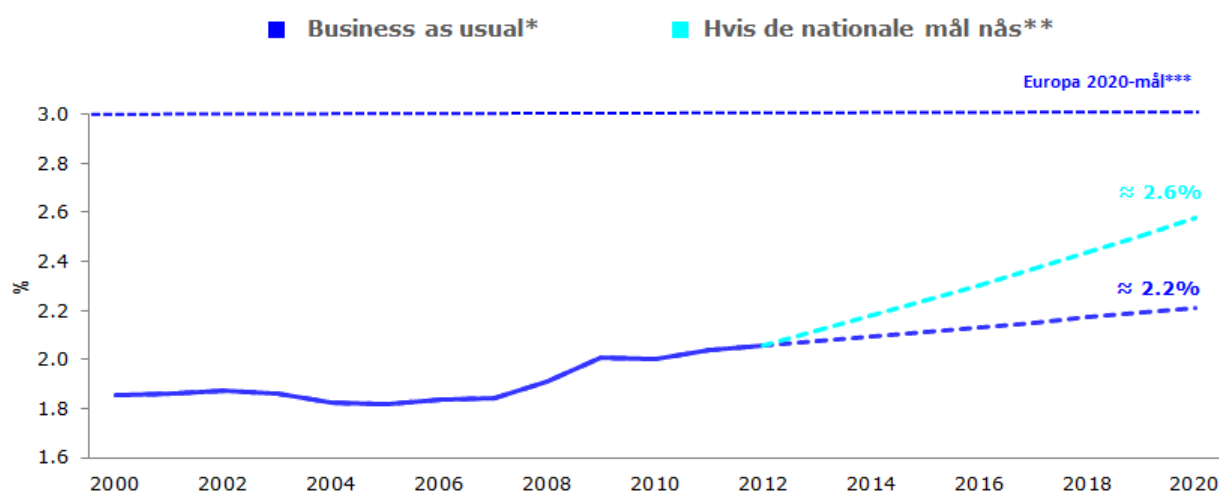
1. Status på EU-niveau

Udgifterne til forskning og udvikling (F&U) i EU er på det seneste vokset lidt, men ligger stadig under Europa 2020-målet på 3 %. F&U-målet på EU-niveau udtrykkes som F&U-intensitet, der måler den offentlige og den private sektors bruttonationaludgifter til F&U i procent af BNP, dvs. den andel af BNP, der investeres i F&U. Den offentlige finansiering af F&U viser direkte, hvor meget der fra offentlig side gøres for at støtte F&U-aktiviteter. Ved at overvåge den private finansiering af F&U kan man vurdere effektiviteten af politikker, der tager sigte på at tiltrække og fremme erhvervslivets F&U-investeringer og udviklingen og væksten i videnintensive virksomheder. Efter at have ligget på omkring 1,85 % mellem 2000 og 2007 steg EU's bruttonationaludgifter til F&U som en andel af BNP til 2,01 % i 2009 og er siden da kun vokset moderat. Med en BNP-andel på 2,06 % i 2012 ligger EU's bruttonationaludgifter til F&U som procent af BNP næsten 1 procentpoint under 3 %-målet og mærkbart under niveauet i USA.

De seneste fremskridt i retning af målet på 3 % kan især tilskrives politikker på EU- og medlemsstatsniveau. De sigter mod at fremme private investeringer i F&U (navnlig gennem en øget løftestangseffekt via offentlig finansiering, bedre rammebetingelser og skatteincitamenter) og beskytte og fremme offentlig finansiering af F&U trods krisen, i overensstemmelse med princippet om væksthfremmende finanspolitisk konsolidering. I forhold til internationale konkurrenter skyldes Europas svaghed på dette område især de forholdsvis lave private investeringer.

Under de nuværende forhold vil Europa 2020-målet for F&U sandsynligvis ikke blive nået i tiden frem til 2020. Ifølge de seneste fremskrivninger og hvis de igangværende reformer og den aktuelle finansielle indsats fortsætter, forventes bruttonationaludgifterne til F&U i procent af BNP at blive liggende under tærsklen på 3 % indtil 2020. Hvis målet skal nås, skal den gennemsnitlige årlige stigning i F&U-udgifter i EU fordobles i forhold til perioden 2007-2012. Hvis der skal opnås hurtigere fremskridt hen imod 3 %-målet, er der behov for hurtigere strukturændringer i retning af mere videnbaserede økonomiske aktiviteter.

EU's bruttonationaludgifter til F&U som % af BNP i 2000, 2012 og 2020

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: På basis af nuværende forpligtelser vil EU-investeringerne i F&U kunne nå op på 2,2 % i 2020.

* Scenarie baseret på en videreførelse af de aktuelle reformer og finansielle bestræbelser.

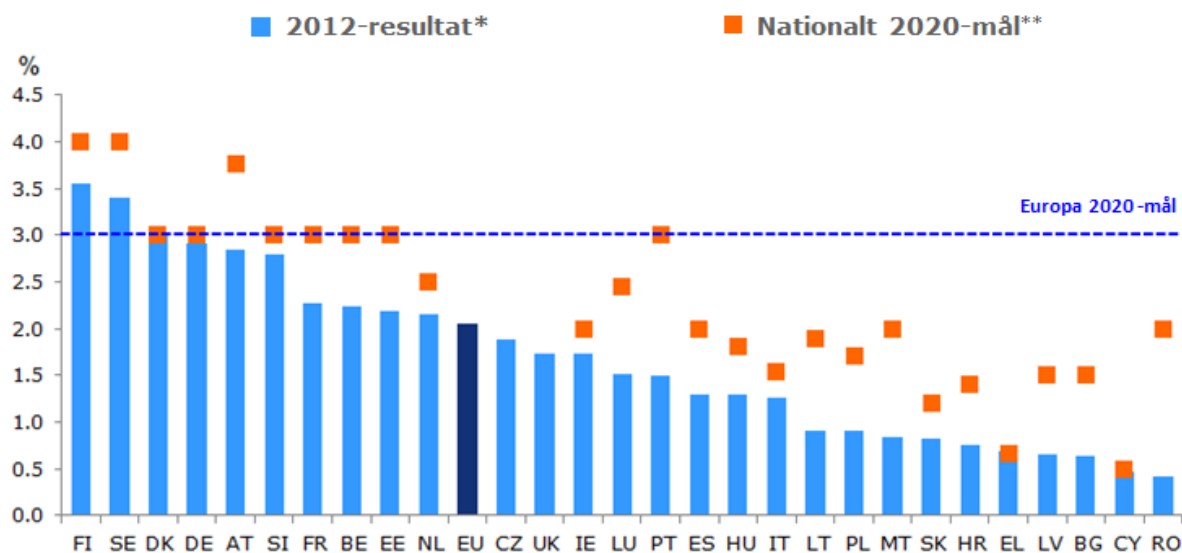
**CZ og UK har ikke sat noget mål: 2020-tallene er anslået af Kommissionens tjenestegrene.

***EU-målet omfatter også mellemstatslige forskningsorganers F&U-udgifter, som ikke er inkluderet i medlemsstaternes F&U-udgifter.

2. Status og fremskridt på nationalt niveau

Ambitionsniveauerne og fremskridtene hen imod Europa 2020-målene varierer mellemde forskellige medlemsstater. De nationale F&U-mål viser medlemsstaternes forskellige ambitionsniveauer: Finland og Sverige, der allerede havde den højeste F&U-intensitet i EU, har sat det højeste mål, nemlig at 4 % af BNP investeres i F&U i 2020. Cypern og Grækenland har med henholdsvis 0,50 % og 0,67 % de laveste mål. Andre lande har fastlagt realistiske, men ikke særligt ambitiøse mål, som f.eks. Italien med et mål på 1,53 %. Grækenland har allerede nået sit mål for F&U-udgifter på 0,67 % af BNP i 2012. Tyskland, Danmark og Cypern nærmer sig deres respektive mål. Rumænien, Portugal, Malta og Litauen er fortsat langt fra deres mål, med værdier på mindst 1 procentpoint under deres mål. Der er siden 2000 gjort blandede fremskridt i de forskellige lande: Estland har resultater over EU-gennemsnittet i 2012 kombineret med den største stigning i F&U-investeringer som % af BNP, mens Kroatien, Luxembourg og Det Forenede Kongerige har en F&U-intensitet, der ligger under EU-gennemsnittet, og negativ vækst på dette område.

F&U-investeringer i EU's medlemsstater som % af BNP

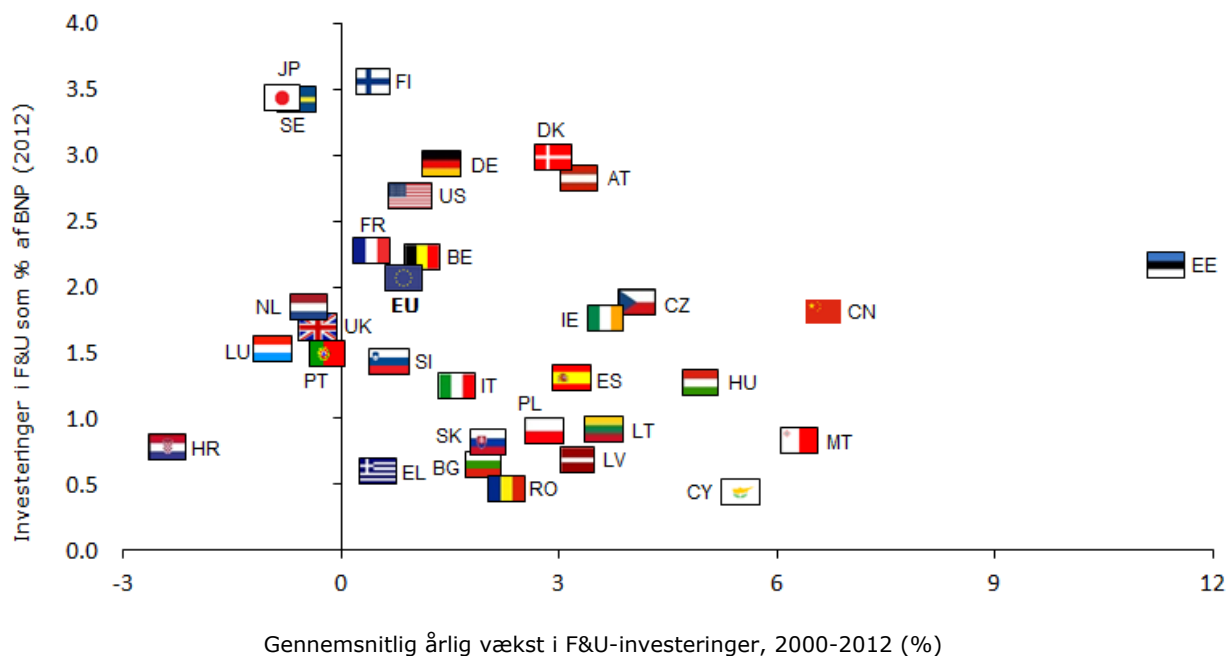
Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: I 2012 var F&U-intensiteten i EU på 2,06 % af BNP i forhold til et mål på 3 % af BNP for 2020.

*LU: 2010.

**CZ (kun den offentlige sektor) og UK har ikke sat noget mål. IE: Målet er 2,5 % af BNI, hvilket skønnes at svare til 2 % af BNP. LU: Målet er på mellem 2,30 % og 2,60 % af BNP (antagelse på 2,45 %). PT: Målet er på mellem 2,70 % og 3,30 % af BNP (antagelse på 3 %).

Situation i 2012 og fremskridt siden 2000, efter land*

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: F&U-investeringerne i EU er steget med en årlig vækstrate på 0,9 % i perioden 2000-2012 (vandret akse) og nåede op på 2,06 % i 2012 (lodret akse).

*Resultater: EL, SI: 2007; LU, NL, RO: 2010; US, JP, CN: 2011. Fremskridt: SI: 2000-2007; LU, NL, RO: 2000-2010; CN: 2000-2011; EL: 2001-2007; HR: 2002-2012; HU, MT: 2004-2012; SE: 2005-2012; US: 2006-2011; DK: 2007-2012; JP: 2008-2011; PT: 2008-2012; FR: 2010-2012.

Der er en kløft mellem nord og syd i med hensyn til F&U-investeringer. Forskellene mellem landenes resultater med hensyn til F&U-intensitet er blevet større i løbet af det seneste årti: Det fremgår af de foreliggende data, at bruttonationaludgifterne til F&U som en andel af BNP spændte fra 0,37 % i Rumænien til 3,35 % i Finland i 2000, hvilket er en difference på 2,98 procentpoint. Dette gab voksede til 3,13 procentpoint i 2012, fra 0,42 % i Rumænien til 3,55 % i Finland. Generelt har de nordeuropæiske lande de højeste niveauer for F&U-intensitet, mens de østlige og sydlige medlemsstater har lavere tal for denne indikator. På regionalt plan er de lande, der har de laveste F&U-intensiteter, forholdsvis homogene og omfatter overvejende regioner med lave niveauer for investeringer i F&U. I de medlemsstater, der har de højeste F&U-intensiteter, er der en række regioner, som fortsat ligger under de ambitiøse nationale mål.

EUROPA 2020-MÅLET FOR KLIMA OG ENERGI (1)

REDUKTION AF DRIVHUSGASEMISSIONERNE MED MINDST 20 % I FORHOLD TIL 1990-NIVEAUET

1. Status på EU-niveau

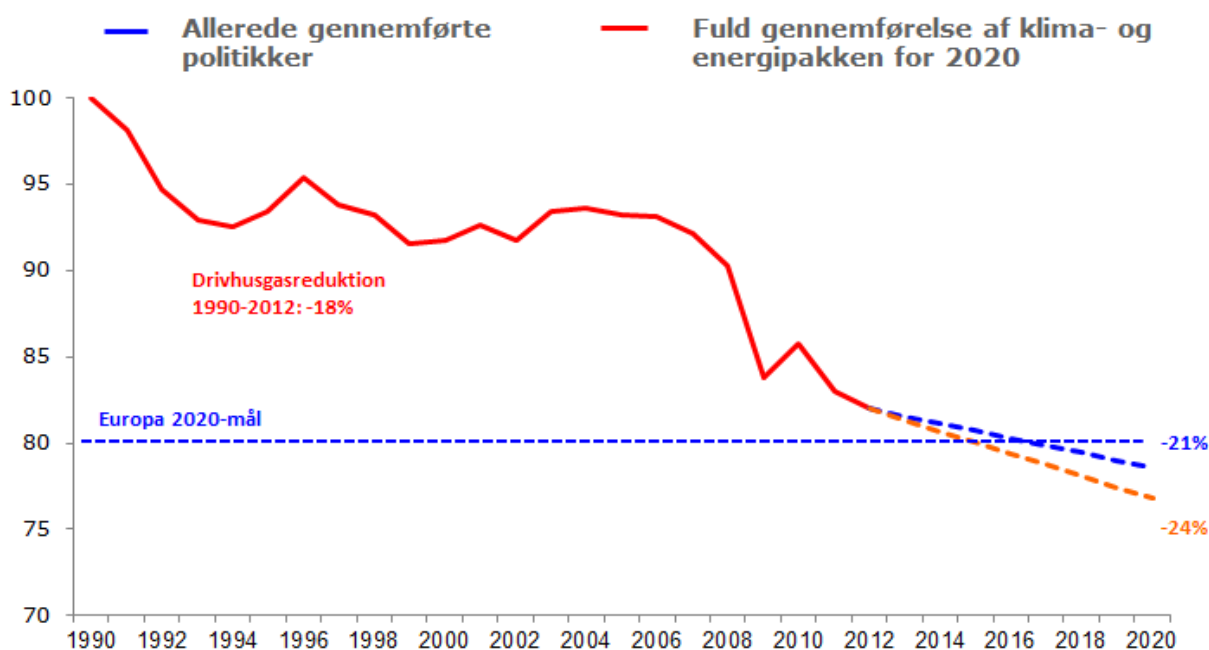
Efter en betydelig reduktion af drivhusgasemissionerne er EU tæt på at nå sit Europa 2020-mål på 20 % reduktion i forhold til 1990-niveauet. Mellem 1990 og 2012 er drivhusgasemissionerne på EU-niveau faldet med 18 %. Der er gjort fremskridt

takket være de nuværende klima- og energipolitikker, men den økonomiske afmatning har også indvirket betydeligt på emissionsreduktionen. I 2010 blev der konstateret en svag stigning i drivhusgasemissionerne under det midlertidige opsving. Dette resultat er endnu mere bemærkelsesværdigt i lyset af, at den europæiske økonomi siden 1990 er vokset med ca. 45 % i reelle termer, og det viser en klar afkobling af økonomisk vækst fra drivhusgasemissioner. Følgelig var CO₂-intensiteten – CO₂-intensitet angiver emissionsmængde pr. BNP-enhed – i den europæiske økonomi i 2012 næsten to gange mindre end i 1990.

Ud fra de seneste tendenser synes Europa 2020-målene for drivhusgasemissioner at være inden for rækkevidde. Hvis den opmuntrende udvikling, der er set i de seneste år, fortsætter, vil reduktionen af drivhusgasemissioner kunne overstige målet og nå op på 24 % i 2020.

Drivhusgasemissioner i 2000, 2012 og 2020

(Indeks 1990=100)

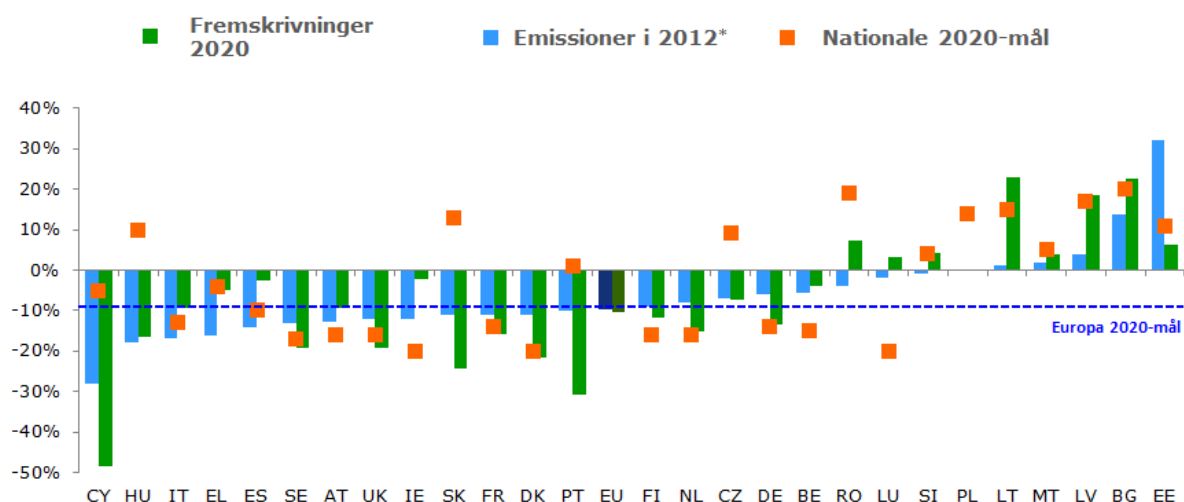
Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: Hvis 2020-pakken for klima og energi gennemføres fuldt ud, vil EU kunne reducere sine drivhusgasemissioner med 24 % frem til 2020 i forhold til 1990-niveauet.

2. Status og fremskridt på nationalt niveau

Ca. halvdelen af medlemsstaterne har allerede nået deres Europa 2020-mål for reduktion af drivhusgasemissioner i de sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelssystemet (ETS)². De nationale mål på dette område måler drivhusgasemissionerne i de sektorer, der ikke er omfattet af EU ETS, i forhold til 2005-niveauet. Disse mål spænder fra en emissionsreduktion på 20 % til en stigning på 20 %. Ifølge oplysninger fra 2012 for 15 medlemsstater (Cypern, Ungarn, Italien, Grækenland, Spanien, Portugal, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet, Litauen, Slovenien, Malta, Letland, Bulgarien og Polen) lå drivhusgasemissionerne under de respektive mål for 2020. De fleste af de andre medlemsstater har også mindsket deres emissioner og derved gjort visse fremskridt, men har dog endnu ikke nået deres mål. Luxembourg, Danmark, Tyskland, Belgien, Finland og Nederlandene er de lande, der er længst fra deres mål. I henhold til de seneste nationale fremskrivninger, der er forelagt, vil det i 13 medlemsstater (Tyskland, Nederlandene, Letland, Bulgarien, Italien, Finland, Østrig, Spanien, Litauen, Belgien, Irland, Slovenien og Luxembourg) med de nuværende politikker ikke være muligt at opfylde de nationale mål ved 2020.

Ændring i drivhusgasemissionerne i de sektorer, der ikke er omfattet af ETS, i EU's medlemsstater

Kilde: Det Europæiske Miljøagentur

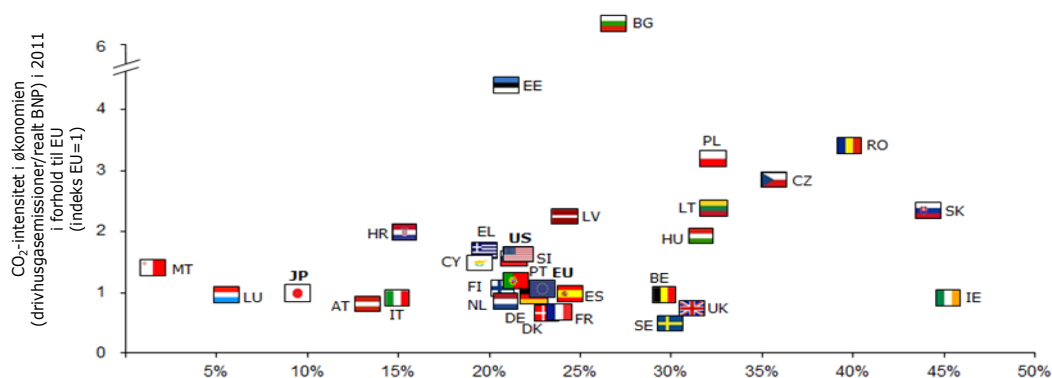
Forklaring: I 2012 var drivhusgasemissionerne i sektorerne uden for ETS 10 % lavere end i 2005 i EU.

*Uden for ETS, sammenlignet med 2005, baseret på skønsmæssige data.

² EU ETS sætter et loft for de samlede emissioner fra industrier med høj udledning. Virksomhederne kan købe og sælge emissionskvoter inden for dette loft.

Mellem 2000 og 2011 faldt CO₂-intensiteten i alle medlemsstater, idet fremskridtene dog varierer meget. Lande med en høj CO₂-intensitet har generelt opnået en betydelig reduktion; i lande med lav CO₂-intensitet gøres der mere begrænsede fremskridt.

Situation i 2011 og fremskridt med hensyn til CO₂-intensitet siden 2000, efter land

Reduktion af CO₂-intensiteten mellem 2000 og 2011 (%)

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: I 2011 lå de fleste medlemsstater tæt på EU-gennemsnittet med hensyn til CO₂-intensitet og fremskridt.

EUROPA 2020-MÅLET FOR KLIMA OG ENERGI (2)

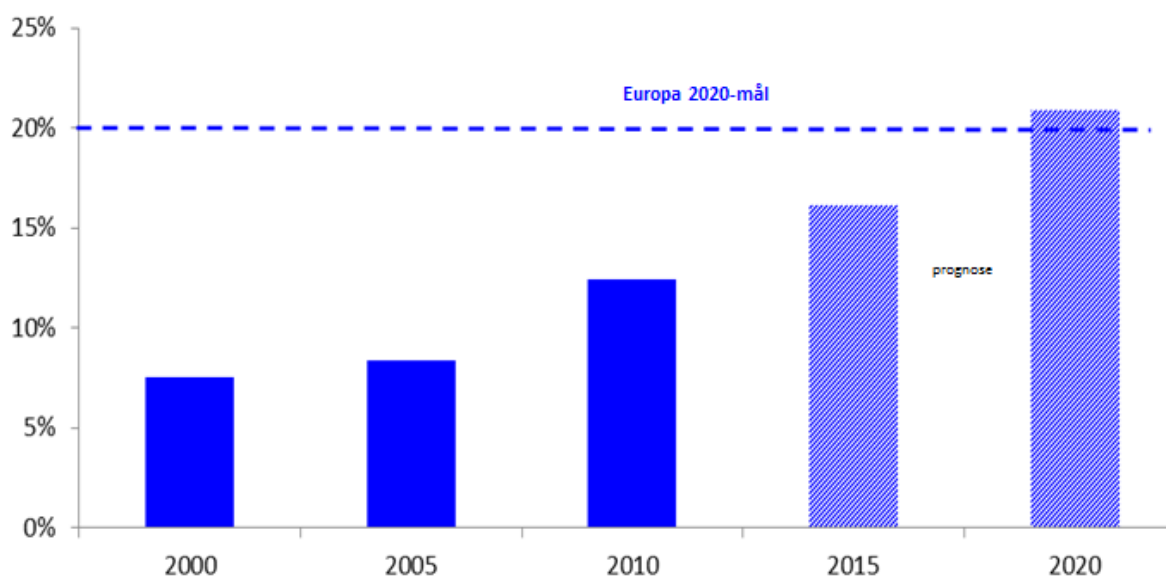
FORØGELSE AF DE VEDVARENDE ENERGIKILDERS ANDEL I DET ENDELIGE ENERGIFORBRUG TIL 20 %

1. Status på EU-niveau

Anvendelsen af vedvarende energi på EU-niveau har siden 2000 været støt stigende, og hvis det fortsætter, er EU på vej til at nå Europa 2020-målet om at øge de vedvarende energikilders andel af det endelige energiforbrug til 20 %. De vedvarende energikilders andel af det endelige bruttoenergiforbrug er vokset fra 7,5 % i 2000³ til 8,5 % i 2005 og 14,4 % i 2012⁴, dvs. 5,6 procentpoint under Europa 2020-målet, som følge af anvendelsen af støtteordninger og indførelsen af incitamenter for at fremme brugen af vedvarende energi. EU er nu førende med hensyn til investeringer i vedvarende energi, navnlig med en hurtig udvikling af vind- og solenergi.

Ud fra de seneste tendenser synes Europa 2020-målet for vedvarende energikilder at være inden for rækkevidde. Hvis den opmuntrende udvikling, der er set i de seneste år, fortsætter, vil de vedvarende energikilders andel af det endelige bruttoenergiforbrug kunne nærme sig 21 % i 2020, forudsat at de seneste års indsatsniveau opretholdes.

EU's andel af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug, 2000-2020

Kilder: Europa-Kommissionen, undersøgelse foretaget for Europa-Kommissionen

Forklaring: På grundlag af de nuværende udviklingstendenser og politikker vil EU's andel af vedvarende energikilder i energiforbruget kunne nå 20,9 % i 2020.

³ Undersøgelse foretaget for Europa-Kommissionen.

⁴ EurObserv'ER.

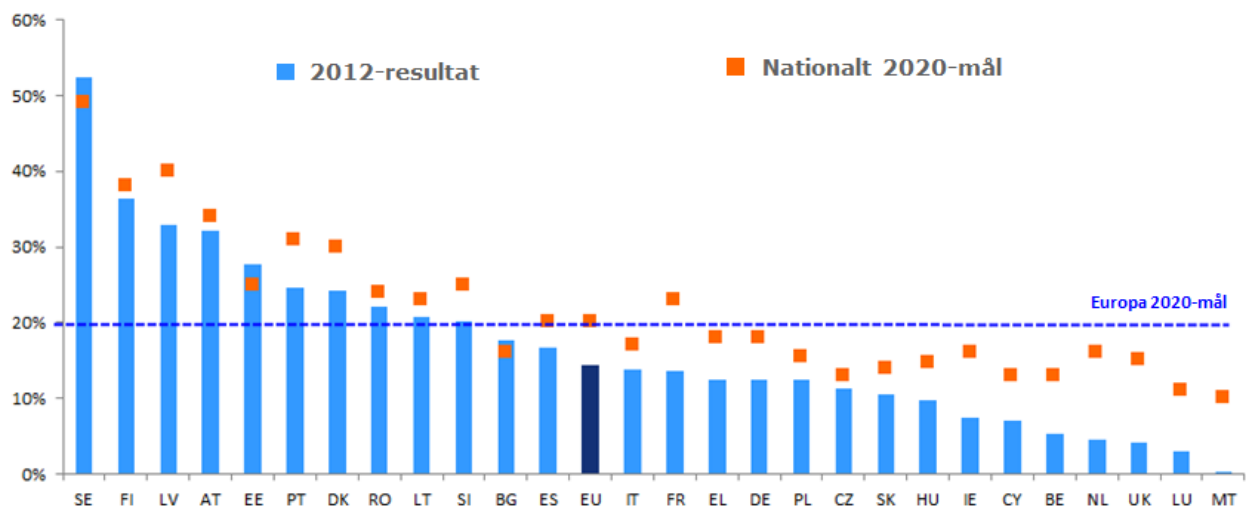
2. Status og fremskridt på nationalt niveau

Der er konstateret generelle fremskridt, men der er stadig behov for en indsats i de fleste medlemsstater. De nationale mål varierer fra 10 % for Malta til 49 % i Sverige. Generelt set har alle medlemsstater øget brugen af vedvarende energikilder siden 2005, men indtil videre er der kun tre, nemlig Sverige, Estland og Bulgarien, som har nået deres nationale mål. Finland, Østrig og Tjekkiet ligger meget tæt på deres respektive mål. Frankrig og Det Forenede Kongerige er omkring 10 procentpoint fra deres mål.

Hvis man kigger på udviklingen over tid, er de lande, der har de bedste resultater, Sverige, Østrig og Estland, som både tegner sig for de største fremskridt siden 2005, og også har høje niveauer for anvendelse af vedvarende energi. Malta, Luxembourg, Belgien, Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Frankrig har svage præstationer, og har kun gjort moderate fremskridt siden 2005. Hvad angår de indbyrdes forskelle mellem EU-landene, er gabet siden 2005 vokset fra 40,4 til 52,1 procentpoint i 2012, med andele spændende fra 0,3 % i Malta til 52,4 % i Sverige.

Andel af vedvarende energi i EU-medlemsstaterne

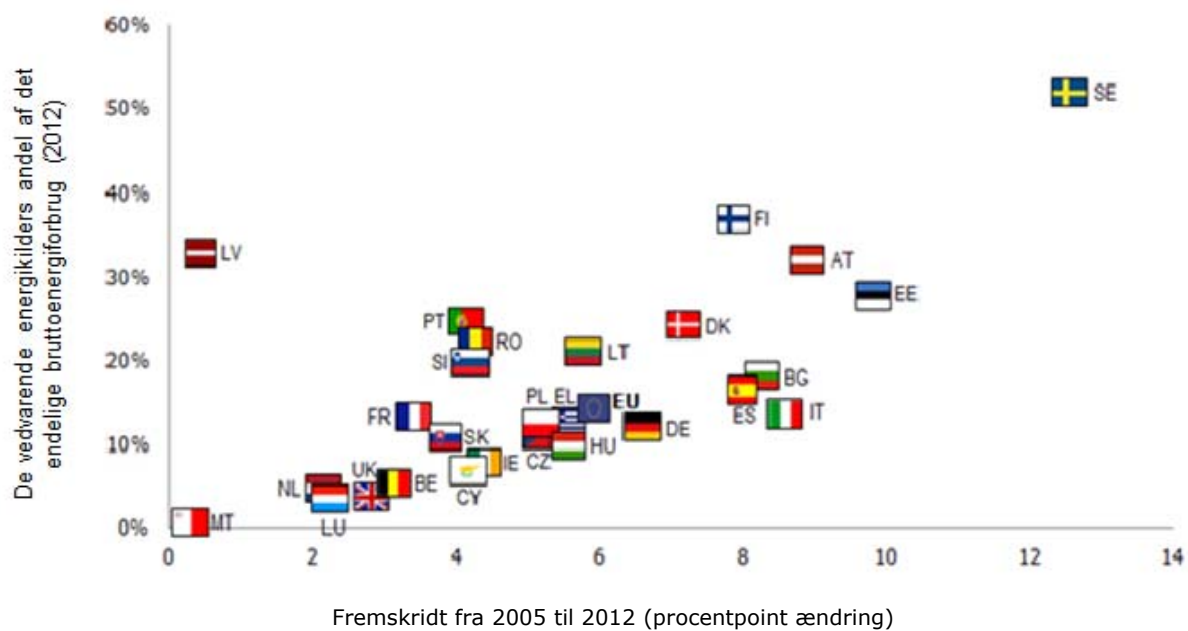
(% af det endelige bruttoenergiforbrug)

Kilder: Europa-Kommissionen, EurObserv'ER

Forklaring: I 2012 var EU's andel af vedvarende energikilder i energiforbruget på 14,4 % i forhold til et mål på 20 % for 2020.

Situation i 2012 og fremskridt siden 2005, efter land

Kilder: Europa-Kommissionen, EurObserv'ER

Forklaring: EU's andel af vedvarende energikilder i energiforbruget er steget med 5,9 procentpoint i perioden 2005-2012 (vandret akse) og var i 2012 på 14,4 % (lodret akse).

EUROPA 2020-MÅLET FOR KLIMA OG ENERGI (3)

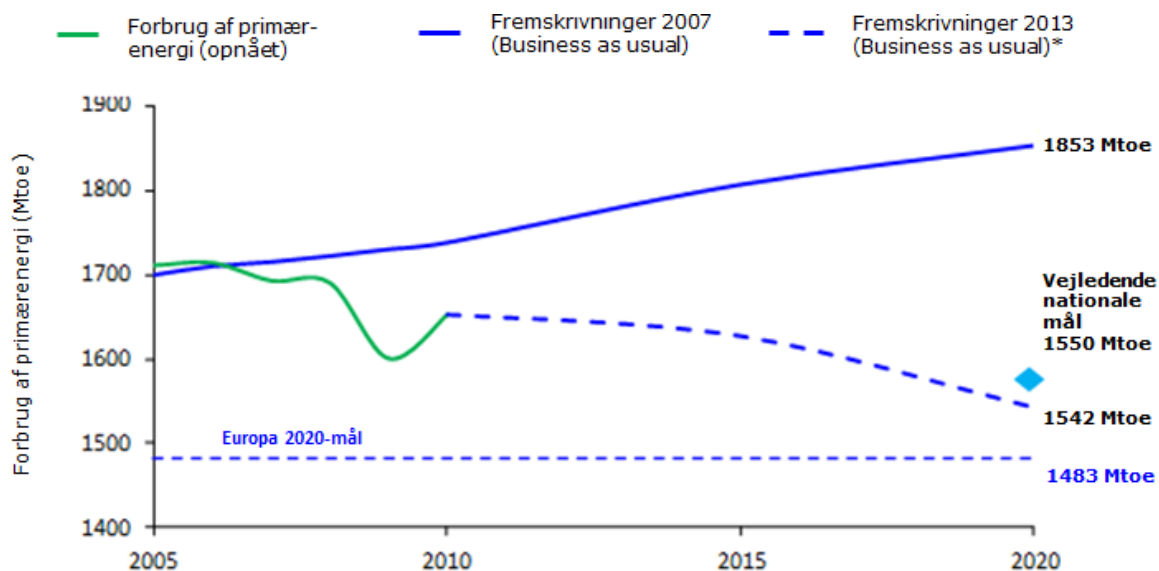
FORØGELSE AF ENERGIEFFEKTIVITETEN MED 20 %

1. Status på EU-niveau

Der er på det seneste gjort visse fremskridt med hensyn til energieffektivitet, men for at nå Europa 2020-målet på en 20 % forøgelse af energieffektiviteten, svarende til 1 483 Mtoe forbrug af primærenergi⁵, er det nødvendigt, at fremskridtene konsolideres i de kommende år. Mellem 2000 og 2006 er forbruget af primærenergi steget støt fra 1 617,8 Mtoe i 2000 til 1 711,6 Mtoe i 2006, hvor det toppede. Fra og med 2007 førte krisen til et næsten uafbrudt fald i forbruget af primærenergi, til 1 583,5 Mtoe i 2012. Ligesom for drivhusgasemissioner blev der registreret en mindre stigning i forbruget af primærenergi i 2010 som følge af det midlertidige opsving. En stor del af faldet i forbruget af primærenergi kan forklares ved den faldende økonomiske aktivitet som følge af krisen. Der er dog også ved at finde visse strukturelle ændringer sted. Hvis 2020-målet skal nås, skal forbruget af primærenergi reduceres med yderligere 6,3 % frem til 2020.

På baggrund af de seneste tendenser er det nødvendigt med en yderligere indsats for at opfylde målet for energieffektivitet. Det fald i forbruget af primærenergi, der på det seneste er set, skal forfølges og befæstes med langvarige ændringer i energiforbrugsmønstrene. Krisen har generelt indvirket på forbruget af primærenergi. Derfor kan der sættes spørgsmålstegn ved, om den seneste opmuntrende udvikling vil holde, og ved den betydning, som de forskellige cykliske og strukturelle faktorer har. Der er mulighed for yderligere tiltag i alle sektorer, især på transportområdet, hvor der hidtil kun er gjort få fremskridt.

EU's forbrug af primærenergi, 2005-2020

Kilde: Europa-Kommissionen

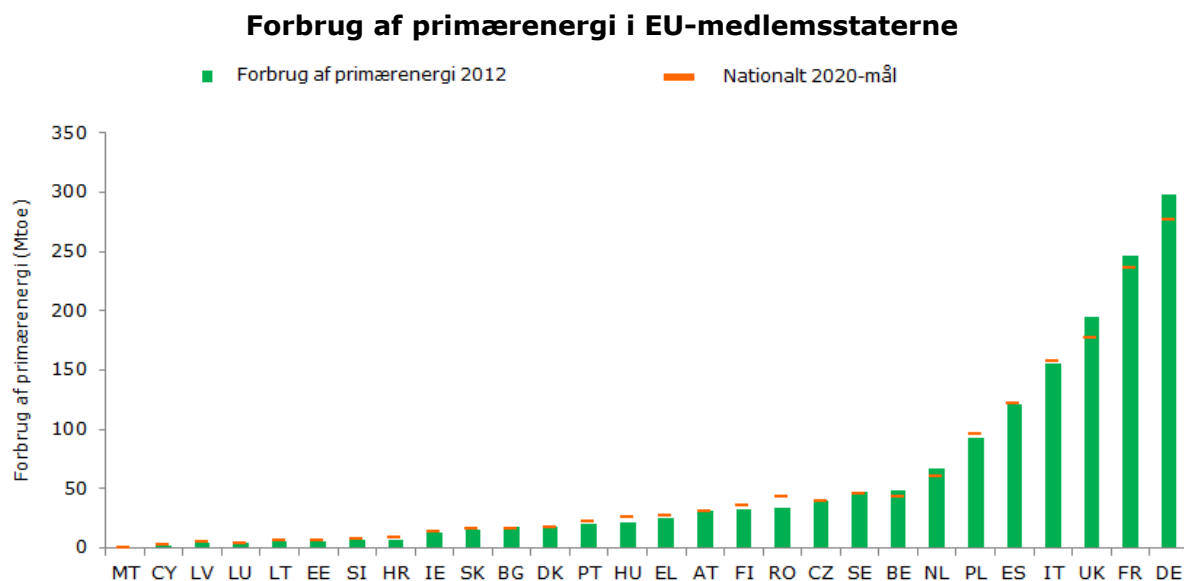
Forklaring: EU's forbrug af primærenergi vil kunne være på 1 542 Mtoe i 2020.

* 2013-fremskrivninger (business as usual) foretaget på grundlag af de nuværende politikker.

⁵ I modsætning til det endelige energiforbrug vedrører forbrug af primærenergi kun energi, som ikke har været genstand for nogen forarbejdning.

2. Status og fremskridt på nationalt niveau

Situationen med hensyn til energieffektivitet er blandet. Energieffektivitetsdirektivet⁶ fastlægger energieffektivitetsmålet på europæisk niveau og kræver, at medlemsstaterne har vejledende nationale mål for 2020. Dette skal af hensyn til sammenligneligheden omsættes i niveauer for forbrug af primærenergi og endeligt energiforbrug. Generelt set havde Cypern, Estland, Grækenland, Finland, Kroatien, Ungarn, Irland, Litauen, Letland, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Luxembourg, Polen, Spanien, Italien og Slovenien i 2012 et forbrug af primærenergi, som lå under deres vejledende nationale mål.

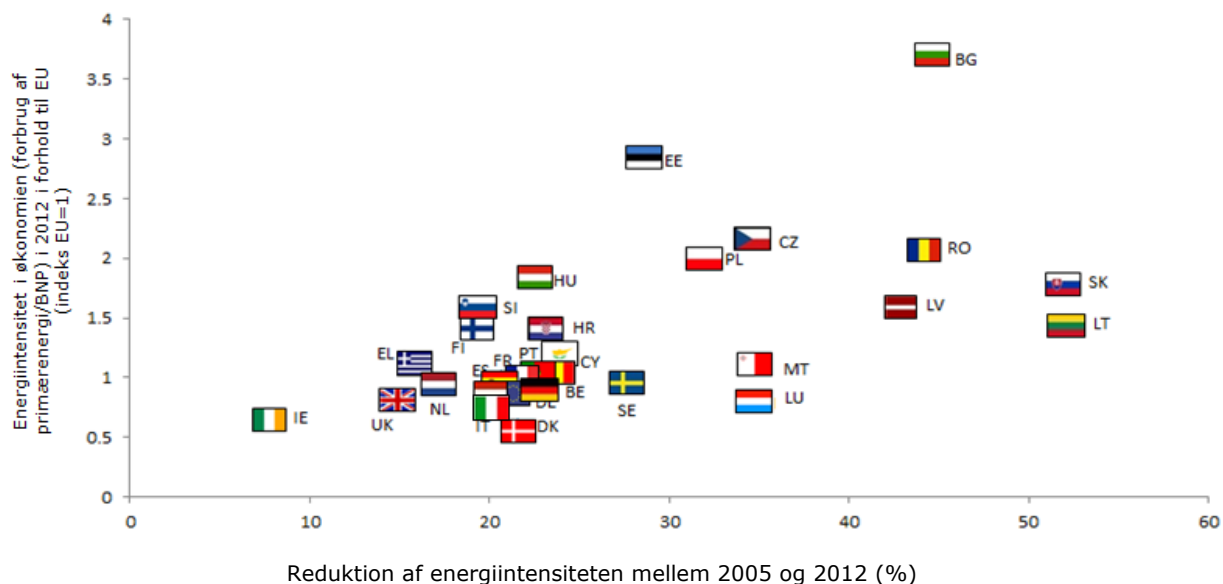
Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: I 2012 var der 17 medlemsstater, som havde nået deres nationale vejledende mål for energieffektivitet.

⁶ EUT L 315 af 14. november 2012.

Energiintensiteten⁷ – dvs. forbrug af primærenergi pr. BNP-enhed – blev forbedret i alle medlemsstater i perioden 2005-2011. Generelt set har de lande, der har den højeste energiintensitet, mindsket det betydeligt. Faldet er mere moderat i mindre energiintensive medlemsstater.

Situation i 2012 og fremskridt siden 2005, efter land

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: I 2012 lå de fleste medlemsstater tæt på EU-gennemsnittet med hensyn til energiintensitet og fremskridt.

⁷ Indikatoren for energiintensitet afhænger af den industrielle struktur i økonomien, og derfor er den ikke en nøjagtig målestok for energieffektivitet i medlemsstaterne.

EUROPA 2020-MÅLET FOR UDDANNELSE (1)

REDUKTION AF ANDELEN AF UNGE, DER FORLADER SKOLEN TIDLIGT, TIL UNDER 10 %

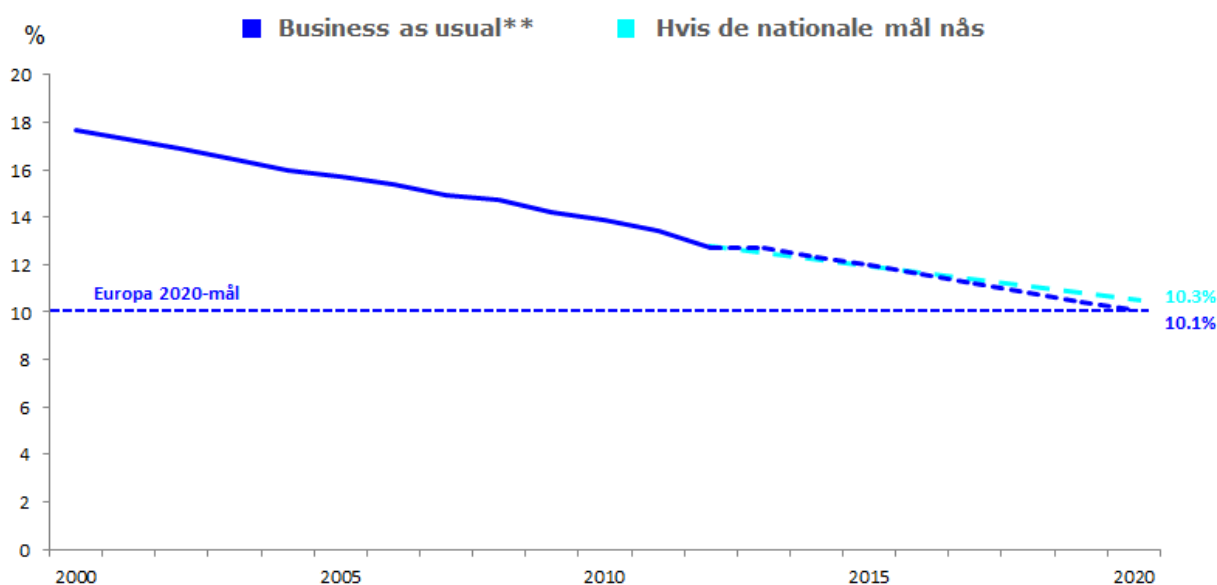
1. Status på EU-niveau

Der er taget positive skridt for at mindske antallet af unge, der forlader skole- eller uddannelsesforløb tidligt: andelen af unge, der forlader skolen tidligt, har siden 2000 været støt faldende, men ligger stadig over Europa 2020-målet på 10 %. EU ønsker senest i 2020 at nedbringe andelen af unge i alderen 18-24, der forlader uddannelsessystemet tidligt (højst har grundskoleniveau og ingen efterfølgende uddannelse eller erhvervsuddannelse), til under 10 %. Denne indikator har fulgt en støt faldende kurs siden 2000 og er faldet fra over 17 % i 2000⁸, til 15,7 % i 2005 og 12,7 % i 2012 i EU. Dette er dog stadig 2,7 procentpoint over Europa 2020-målet. Nogle af disse positive resultater kan være forbundet med virkningerne af krisen, hvor de forringede ansættelsesvilkår og beskæftigelsesudsigter, især for unge, har tilskyndet dem til at blive længere i uddannelsessystemet.

Europa 2020-målet for unge, der forlader skolen tidligt, vil muligvis kunne nås i 2020. Selv om Europa 2020-målet for unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, synes at kunne nås, er dette ikke givet. De seneste fald i skole- og uddannelsesfrafald på grund af krisen sammenholdt med de demografiske fremskrivninger rejser tvivl om EU's evne til at mindske andelen af unge, der forlader skolen tidligt, til mindre end 10 % inden 2020. Hvis målet skal nås, vil det kræve en konstant, og måske endda øget indsats fra EU's og medlemsstaternes side.

Unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, i EU i 2000*, 2012 og 2020

(i alderen 18-24, med højst grundskoleniveau og ingen efterfølgende uddannelse)

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: På basis af nuværende forpligtelser vil andelen af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, kunne være på 10,1 % i 2020.

* 2000 og 2001: EU27-data.

** Business as usual svarer til en ekstrapolering af udviklingen i perioden 2000-2012.

⁸ EU27-data.

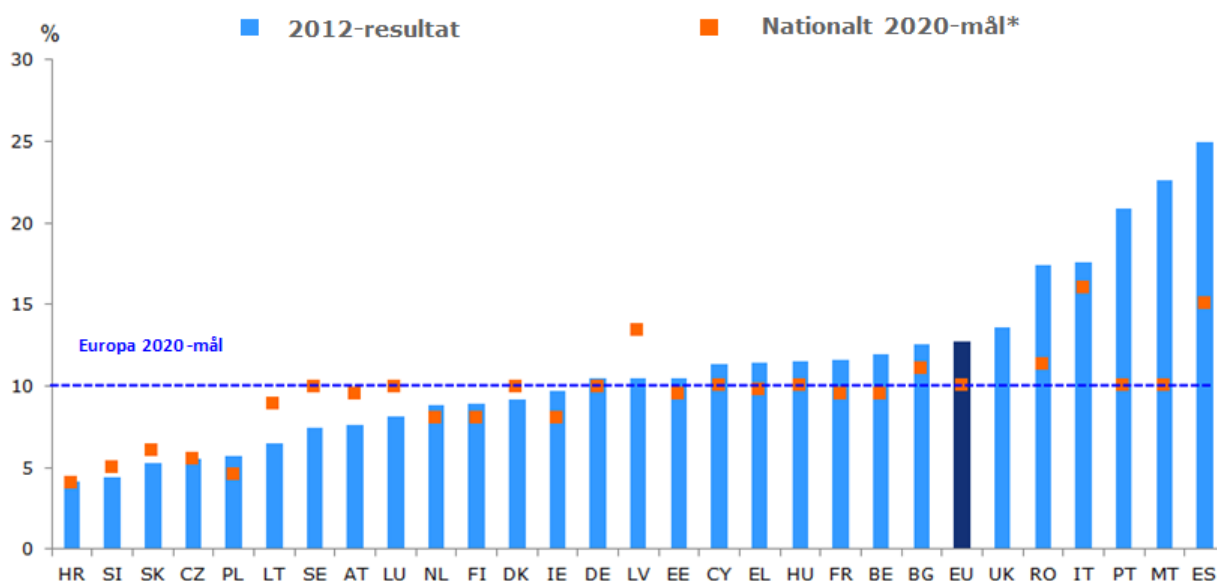
2. Status og fremskridt på nationalt niveau

Ambitionerne med hensyn til at mindske uddannelsesfrafald varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Med nationale mål, der spænder fra 4 % i Kroatien til 16 % i Italien, har medlemsstaterne vist forskellige ambitionsniveauer, som gør det mere eller mindre vanskeligt at nå målet. I 2012 var der 9 medlemsstater, nemlig Danmark, Slovenien, Tjekkiet, Sverige, Luxembourg, Østrig, Letland, Litauen og Slovakiet, som allerede havde nået deres respektive mål; nogle af disse lande havde dog fastsat mindre ambitiøse mål end andre medlemsstater. Kroatien, Tyskland, Nederlandene og Finland nærmer sig også deres mål, mens Spanien, Portugal, Malta og Rumænien stadig er langt fra deres mål. Dette kan delvis forklares ved, at disse lande har fastlagt forholdsvis ambitiøse mål.

Hvis man kigger på udviklingen over tid, kan landene inddeles i fire hovedgrupper: Nogle medlemsstater som f.eks. Spanien, Rumænien og Italien har høje tal for skolefrafald og gør relativt langsomme fremskridt. Portugal og Malta har også høje tal for skolefrafald, men har gjort betydelige fremskridt siden 2000. I den anden ende af spektret er der de lande, som har gode resultater, men kun har gjort få fremskridt siden 2000 – i Luxembourg og Kroatien er tallet for skole- eller uddannelsesfrafald tilmed vokset mellem 2000 og 2012. Danmark og Litauen fremstår som de lande, der har de bedste resultater, idet de både har lavt skolefrafald og også har gjort betydelige fremskridt siden 2000. Ifølge de seneste fremskrivninger vil de fleste medlemsstater sandsynligvis opfylde deres mål i 2020, med undtagelse af Spanien, Portugal og Rumænien.

Unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, i EU's medlemsstater

(i alderen 18-24, med højst grundskoleniveau og ingen efterfølgende uddannelse)

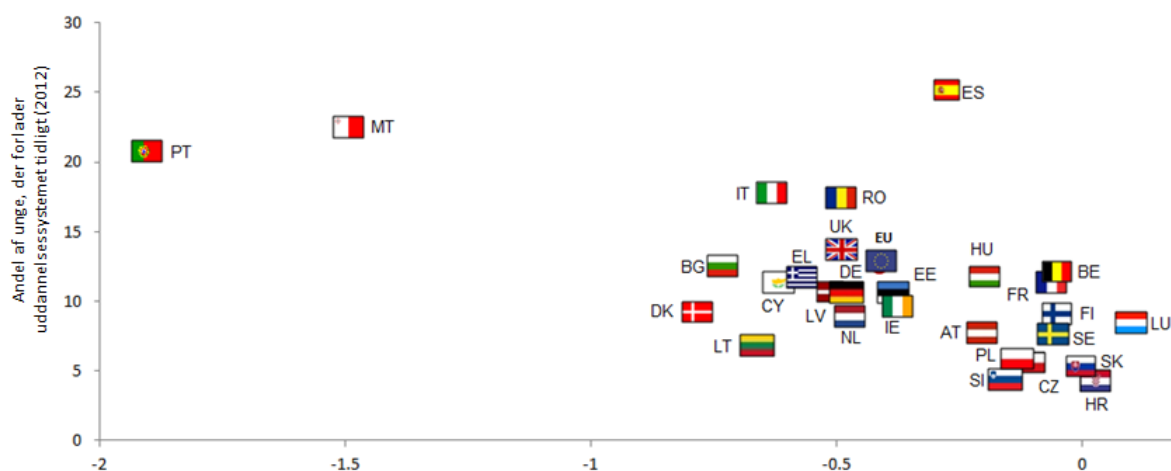

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: EU-gennemsnittet for andelen af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, var 12,7 % i 2012 i forhold til et mål på 10 % for 2020.

* EU28, DK, DE, LU og SE: <10%; LT: <9 %; SK: <6 %; UK har ikke fastsat et mål.

Situation i 2012 og fremskridt siden 2000*, efter land

Procentpoint årlig ændring i andelen af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt (2000-2012)

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: Andelen af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, i EU blev reduceret med omkring 0,4 procentpoint hvert år i perioden 2002-2012 (vandret akse) og var på 12,7 % i 2012 (lodret akse).

* EU: 2002-2012

Forskellene med hensyn til skolefrafald bliver gradvis mindre inden for EU.

Forskellen mellem det laveste og det højeste frafaldsniveau er blevet mere end halveret mellem 2000 og 2012. Med det laveste tal for Sverige på 7,3 % og det højeste for Malta på 54,2 % udgjorde forskellen 46,9 procentpoint i 2000. I 2012 faldt den til 20,7 procentpoint, med den laveste værdi på 4,2 % for Kroatien og den højeste på 24,9 % for Spanien. Generelt synes de sydeuropæiske lande at have de højeste andele af unge, der forlader uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemet tidligt. Dette mønster bekræftes af, at regionerne i de nordlige og østeuropæiske lande overvejende har lave skolefrafaldstal i modsætning til de sydeuropæiske regioner.

EUROPA 2020-MÅLET FOR UDDANNELSE (2)

FORØGELSE AF ANDELEN AF 30-34-ÅRIGE MED VIDEREGÅENDE UDDANNELSE TIL MINDST 40 %

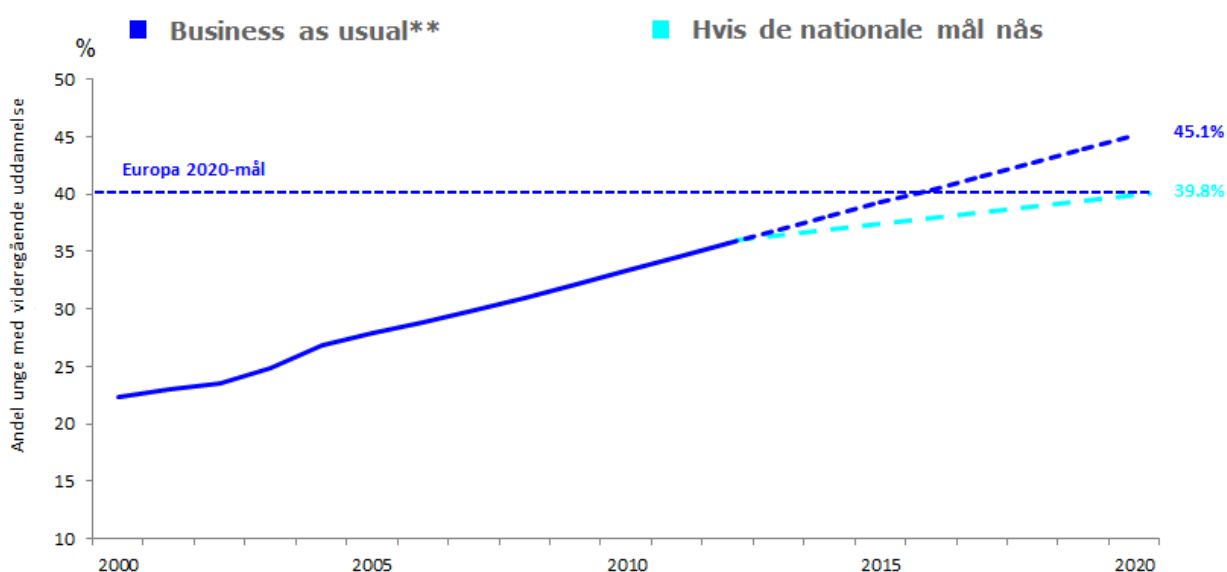
1. Status på EU-niveau

Der er gjort gode fremskridt hen imod Europa 2020-målet om 40 % unge med videregående (eller tilsvarende) uddannelse, og denne indsats skal fortsættes. Den anden uddannelsesindikator har til formål at øge andelen af unge i alderen 30-34 år, der afslutter en videregående (eller tilsvarende) uddannelse til 40 %. EU har med lidt over 22,4 % i 2000⁹, 27,9 % i 2005 og 35,7 % i 2012, svarende til en stigning på 13,3 procentpoint i løbet af 12 år, gjort et stort skridt hen imod målet, med en hurtig stigning i antallet af højtuddannede. De nuværende EU-resultater ligger kun 4,3 procentpoint fra Europa 2020-målet på 40 %.

Europa 2020-målet for afsluttet videregående uddannelse vil formodentlig kunne nås i 2020. På baggrund af den seneste udvikling, hvor der allerede er gjort betydelige fremskridt, og ud fra antagelsen af, at denne tendens vil fortsætte, er der gode chancer for, at målet for videregående (eller tilsvarende) uddannelse kan nås.

Andel unge med afsluttet videregående uddannelse i EU, 2000-2020*

(% af de 30-34-årige, som har afsluttet en videregående uddannelse – ISCED-niveau 5 og 6)

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: På basis af nuværende forpligtelser vil andelen af unge med videregående uddannelse i EU kunne nå op på 45,1 % i 2020.

* 2000-2001: EU27-data.

** Business as usual svarer til en ekstrapolering af udviklingen i perioden 2000-2012.

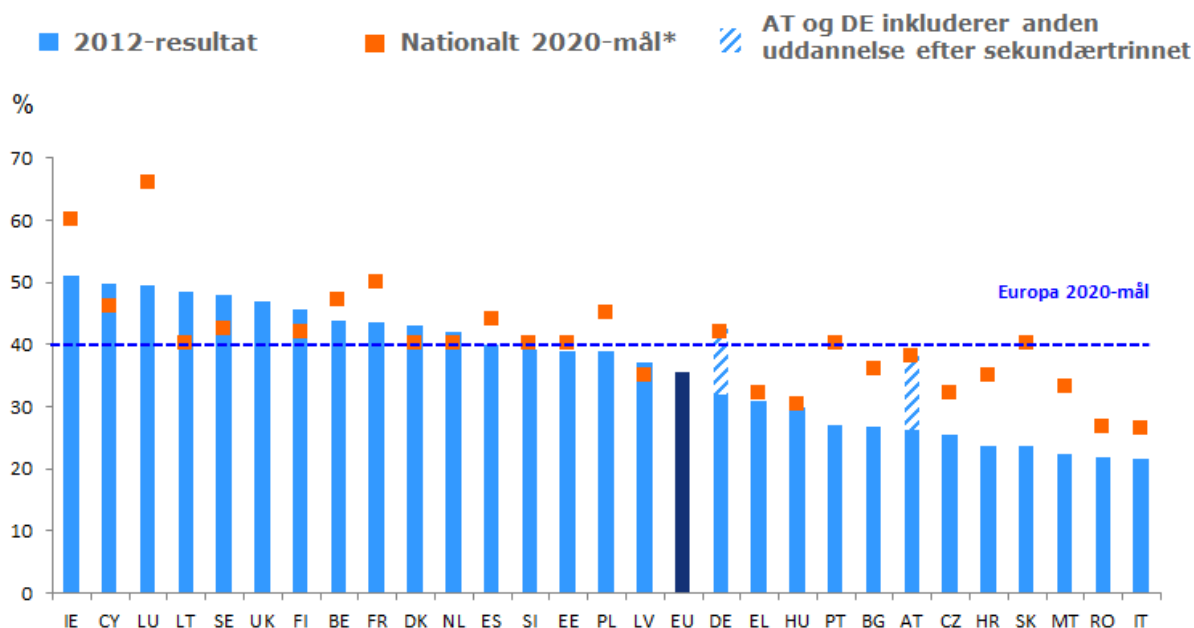
⁹ EU27-data.

2. Status og fremskridt på nationalt niveau

Der er opnået gode fremskridt med at øge andelen af unge med videregående uddannelse; nogle medlemsstater er dog mere ambitiøse end andre. De forskellige ambitionsniveauer i medlemsstaterne afspejles i de nationale mål, der spænder fra 26-27 % i Italien til 60 % i Irland. I 2012 var der 9 medlemsstater, herunder Letland, Nederlandene, Danmark, Finland, Sverige, Litauen, Cypern, Tyskland og Østrig¹⁰, som allerede havde nået deres mål. Ungarn, Slovenien og Estland kommer lige bagefter og er meget tæt på deres respektive mål. Malta, Slovakiet, Luxembourg, Portugal og Kroatien er længst væk fra deres mål, og også Irland er 9 procentpoint fra sit mål. Nogle af disse lande, f.eks. Slovakiet, Portugal, Irland og Luxembourg, har fastlagt ambitiøse mål på henholdsvis 40 %, 60 % og 66 %, over for f.eks. Italiens mindre ambitiøse mål på 26 %. Med hensyn til de fremskridt, der er gjort i det seneste årti, kan landene opdeles i fire grupper: nogle medlemsstater, især Bulgarien, Grækenland, Kroatien, Østrig, Italien, Tjekkiet og Rumænien, har både lave tal for videregående uddannelse og få fremskridt siden 2000. Andre lande har trods et lavt præstationsniveau gjort store fremskridt siden 2000. Dette er navnlig tilfældet med Portugal og Ungarn. Blandt de lande, der har de bedste resultater med hensyn til videregående uddannelse, er der gjort langsomme fremskridt i Finland, Belgien og Spanien, hvorimod Luxembourg, Litauen, Irland og Sverige har gjort store fremskridt. Hvad angår fremskrivningerne for 2020 forventes de fleste medlemsstater, bortset fra Malta, Portugal og Slovakiet, at nå deres mål.

Andel unge med videregående uddannelse i EU-medlemsstaterne

(30-34-årige, som har afsluttet en videregående uddannelse – ISCED-niveau 5 og 6)

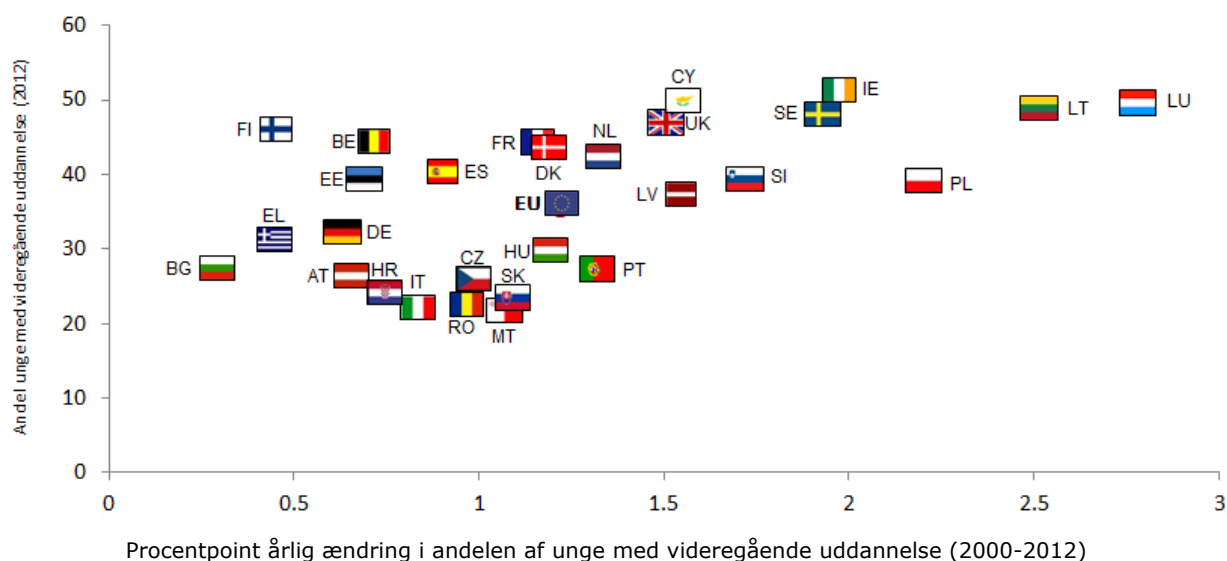
Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: I 2012 var andelen af unge med videregående uddannelse i EU på 35,7 % i forhold til et mål på 40 % for 2020.

* EU28, DK: mindst 40%; DE: 42%, herunder ISCED 4; IT: 26-27 % (antagelse på 26,5 %); LV: 34-36 % (antagelse på 35 %); NL: over 40%; AT: 38 %, herunder ISCED 4/4a; SE: 40-45 % (antagelse på 42,5 %); UK har ikke fastsat et mål; FI: 42% (mere snæver definition); FR: unge i alderen 17-33 år.

¹⁰ Det skal bemærkes, at Tysklands og Østrigs mål er forskellige fra de andre medlemsstaters mål, da de også omfatter anden uddannelse efter sekundærtrinnet.

Situation i 2012 og fremskridt siden 2000, efter land*

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: Andelen af unge med videregående uddannelse i EU er siden 2000 steget med mere end 1 procentpoint årligt (vandret akse) og var i 2012 på 35,7 % (lodret akse).

* 2000: EU27-data.

Resultaterne for de enkelte lande viser et meget varieret billede inden for EU.

Generelt har Nordeuropa de højeste tal for afsluttede videregående uddannelser, som også afspejles i de regionale resultater i de forskellige lande. Den store forskel i andelen af unge med videregående uddannelser, som i 2000 var på 35,2 procentpoint mellem det svageste resultat i Malta og det bedste resultat i Litauen, har i årenes løb været faldende og var i 2012 på 29,4 procentpoint. Italien har med 21,7 % det laveste tal for videregående uddannelser, mens Irland med 51,1 % har det bedste resultat. I de regionale resultater kan der ses en vis spredning på landsplan, navnlig i Spanien og Tyskland. Desuden afspejles medlemsstaternes forskellige ambitioner også i de regionale præstationer, idet nogle lande har mange regioner med gode resultater, der dog alligevel ligger under det nationale mål.

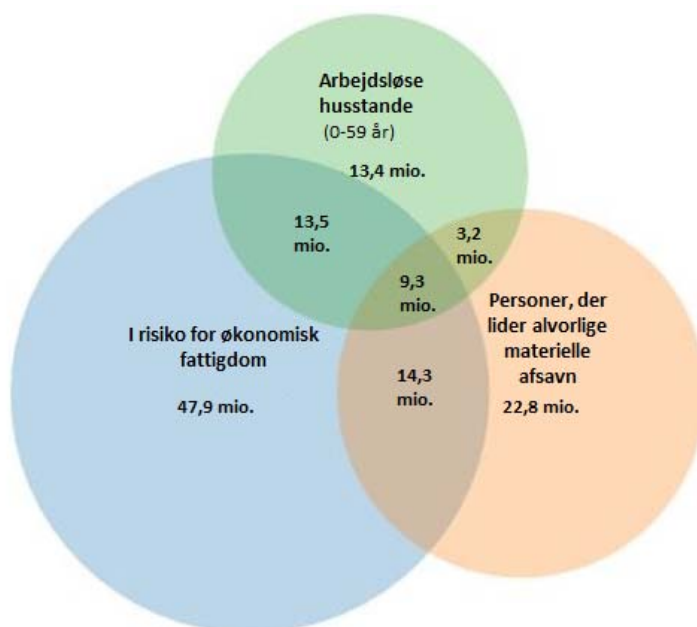
EUROPA 2020-MÅLET FOR FATTIGDOM OG SOCIAL UDSTØDELSE

INDSATS FOR AT BRINGE 20 MILLIONER MENNESKER UDEN FOR RISIKO FOR FATTIGDOM OG SOCIAL UDSTØDELSE

1. Status på EU-niveau

De sociale virkninger af krisen har været betydelige, og antallet af personer, der er udsat for fattigdom eller social udstødelse, er vokset, hvilket undergraver fremskridtene hen imod opfyldelsen af Europa 2020-målet om at bringe 20 millioner mennesker uden for risiko for fattigdom eller social udstødelse. Det mål, som EU har fastsat, svarer til en situation, hvor 96,4 millioner mennesker befinder sig i risiko for fattigdom eller social udstødelse i 2020¹¹. Når der henvises til antallet af personer, der risikerer fattigdom eller social udstødelse, omfatter indikatoren antallet af personer, der er berørt af mindst én af de tre former for fattigdom, nemlig indkomstfattigdom (personer i risiko for fattigdom efter overførselsindkomster¹²), materiel fattigdom (personer, der lider alvorlige materielle afsavn¹³) og personer, der lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet¹⁴.

Personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU, 2012

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: Baseret på tre forskellige metoder til måling af fattigdom var der i 2012 i alt 124,2 millioner mennesker i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU (heraf 9,3 mio. mennesker i de tre grupper).

¹¹ 2008 anvendes som referenceår.

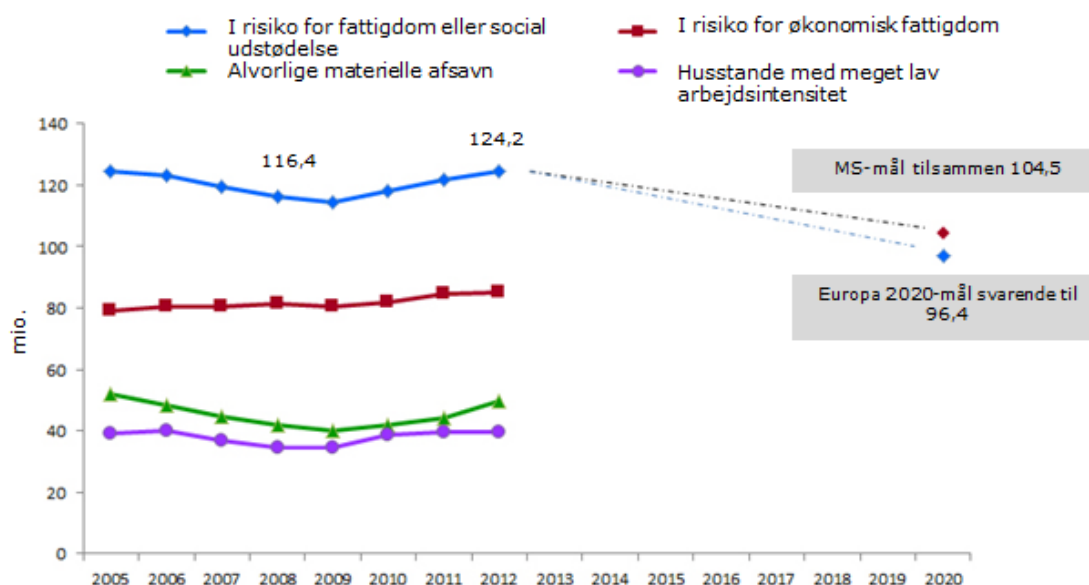
¹² "Personer med en ækvivalent disponibel indkomst under fattigdomsgrænsen, som er sat til 60 % af den nationale ækvivalente disponible medianindkomst (efter overførselsindkomster)". Kilde: Europa-Kommissionen.

¹³ "Personer, der lider alvorlige materielle afsavn, har levevilkår, som i alvorlig grad er begrænset som følge af mangel på ressourcer; de har mindst 4 af de følgende 9 former for afsavn: de har ikke råd til: i) at betale husleje eller forsyningsregninger, ii) at opvarme boligen tilstrækkeligt, iii) at afholde uforudsete udgifter, iv) at spise kød, fisk eller en proteinækvivalent hver anden dag, v) at holde en uges ferie borte fra hjemmet, vi) en bil, vii) en vaskemaskine, viii) et farvefjernsyn eller ix) en telefon". Kilde: Europa-Kommissionen.

¹⁴ "Personer, der lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet, er personer i alderen 0-59 år, der ikke er studerende, og som lever i husstande, hvor de voksne i det foregående år har udført arbejde svarende til under 20 % af deres samlede arbejdspotentialer". Kilde: Europa-Kommissionen.

På baggrund af krisens voldsomme virkninger synes Europa 2020-målet for fattigdom at være uden for rækkevidde. Årene frem til 2009 var kendetegnet af et konstant fald i antallet af personer, der er udsat for fattigdom eller social udstødelse. Det laveste niveau blev nået i 2009, hvor der var ca. 114 millioner mennesker i risiko for fattigdom eller social udstødelse¹⁵, i forhold til mere end 124 millioner i 2005¹⁶. Men krisen ophævede denne positive udvikling og medførte en stigning i de samlede EU28-værdier, idet antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse voksede til over 118 millioner i 2010, over 121 millioner i 2011 og over 124 millioner i 2012. De fleste af disse mennesker er ramt af indkomstfattigdom, og det er omfanget af alvorlige materielle afsavn, som er vokset hurtigst og nu berører 7,1 millioner flere mennesker end i 2010. På grundlag af de seneste tendenser og fremskrivninger vil EU's mål om at mindske antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse til 96,4 millioner inden 2020 sandsynligvis ikke blive opfyldt, og indikatoren kan komme til at ligge på ca. 100 millioner.

Personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse samt delindikatorer herfor, 2005-2020*

Kilde: Europa-Kommissionen

Forklaring: I 2012 var 124 millioner mennesker i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU, dvs. 28 millioner flere end Europa 2020-målet.

*2005-2009: EU27-data, 2010-2012: EU28-data. Målet for 2020 på 96,4 svarer til tallet for 2008 for EU27 (116,4) minus de 20 mio. mennesker, som EU vil bringe ud af fattigdom og social udstødelse. HR er ikke medtaget i beregningen af målet.

¹⁵ EU27-data.

¹⁶ EU27-data.

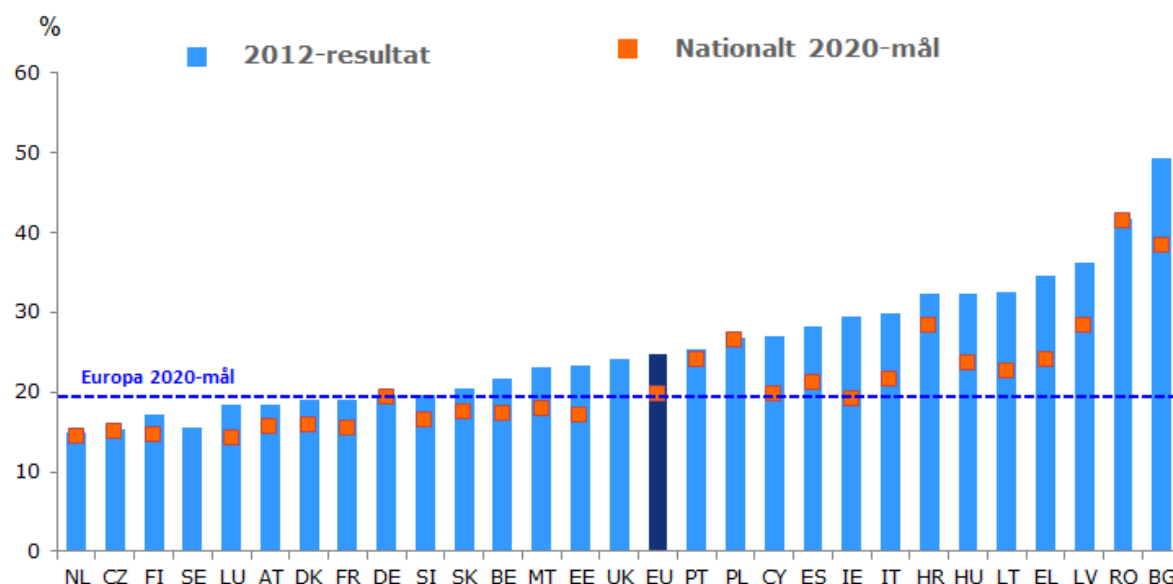
2. Status og fremskridt på nationalt niveau

Som følge af krisen har fremskridtene med at mindske fattigdom og social udstødelse været meget begrænsede. I forhold til det europæiske mål om at bringe 20 millioner mennesker uden for risikoen for fattigdom og social udstødelse er de samlede nationale mål mindre ambitiøse og svarer til at reducere antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse med 12 millioner. Som følge af krisen er sårbarheden over for fattigdom og social udstødelse vokset i de fleste medlemsstater. Derfor var der i 2012 kun to lande, nemlig Tyskland og Letland, som havde opfyldt deres mål¹⁷. Polen er meget tæt på at nå sit mål, og Bulgarien, Litauen, Tjekkiet og Finland bevæger sig i den rigtige retning. Italien, Ungarn, Grækenland og Spanien er længst væk fra deres respektive mål.

Forskellene mellem medlemsstaterne er voksende. Krisen har ikke berørt alle medlemsstater i samme grad eller med samme intensitet og har forværret forskellene mellem dem. I 2008 var forskellen mellem de to yderpunkter, nemlig Nederlandene med 14,9 % af befolkningen i risiko for fattigdom eller social udstødelse og Bulgarien med 44,8 %, på næsten 30 procentpoint. Dette gab voksede til 34,3 procentpoint i 2012, fra 15 % i Nederlandene til 49,3 % i Bulgarien.

Personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU's medlemsstater*

(% af befolkningen)

Kilde: Europa-Kommissionen

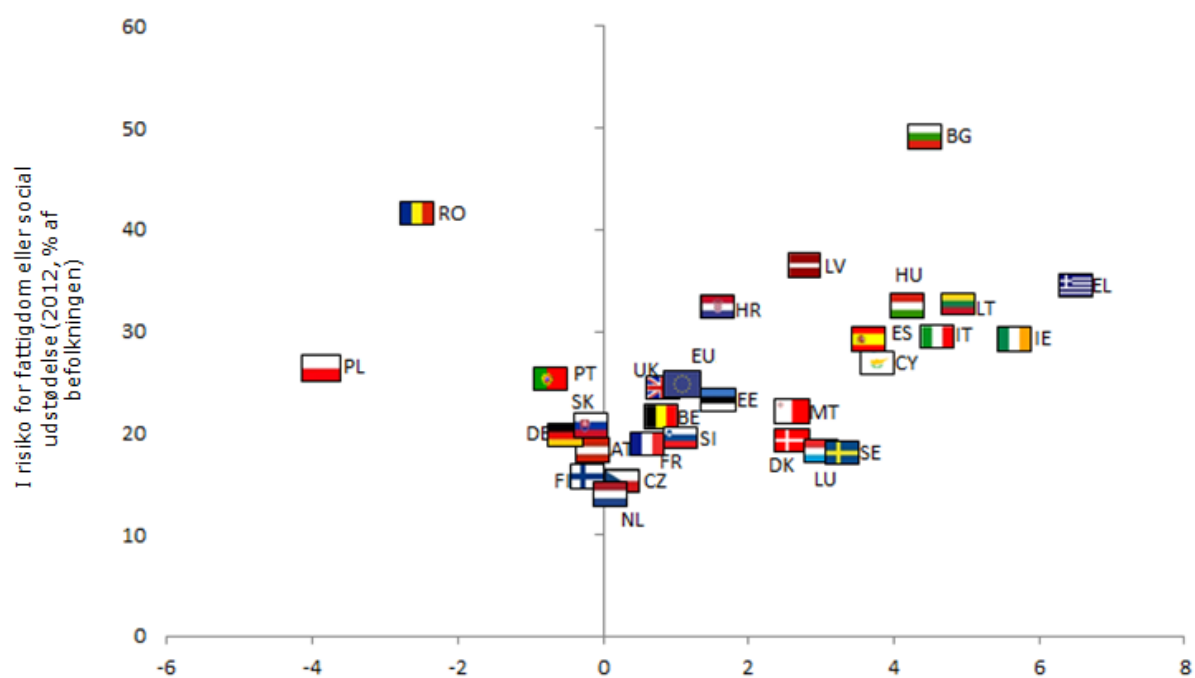
Forklaring: I 2012 var 24,8 % af befolkningen i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU, hvilket er ca. 5 procentpoint over Europa 2020-målet.

* 2020-mål angiver andel personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse, hvis 2020-målet nås — UK og SE er ikke medtaget på grund af deres nationale måls særlige karakter; IE: 2011.

¹⁷

Disse lande havde opfyldt deres nationale mål, som ikke er udtrykt i form af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse.

Situation i 2012 og fremskridt siden 2008, efter land

Procentpoint ændringer (2008-2012)

Kilde: Europa-Kommissionen

Den andel af befolkningen, der er i risiko for fattigdom eller social udstødelse, steg med mere end 1 procentpoint mellem 2008 og 2012 (vandret akse) og lå i 2012 på 24,8 % (lodret akse).

2008: EU27-data.

Bilag III: Status for flagskibsinitiativerne

FLAGSKIBSINITIATIVET "EN DAGSORDEN FOR NYE KVALIFIKATIONER OG NYE JOB"

1. Formålet med flagskibsinitiativet

"En dagsorden for nye kvalifikationer og job" er et overordnet initiativ for beskæftigelse, som omfatter spørgsmål om flexicurity, kvalifikationer, arbejdsvilkår og jobskabelse. Målet er at øge beskæftigelsesfrekvensen med flere og bedre jobs, hjælpe mennesker med at foregribe og håndtere forandringer ved at udstyre dem med de rette kvalifikationer og kompetencer, modernisere arbejdsmarkeder og velfærdssystemer og sikre, at væksten kommer til at gavne alle dele af EU. Under flagskibsinitiativet er der fastsat fire prioriterede områder, nemlig i) at få de europæiske arbejdsmarkeder til at fungere bedre ved at tilpasse flexicurity-politikker til en kontekst efter krisen, ii) at give personer kvalifikationer, der er tilpasset behovene på arbejdsmarkedet, iii) at forbedre kvaliteten i arbejdet og arbejdsvilkårene og iv) at fremme jobskabelsen og efterspørgslen efter arbejdskraft. Dagsordenen blev fastsat i fællesskab af Kommissionen og de europæiske institutioner, medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter samt uddannelsesinstitutioner med henblik på gennemførelse af 13 nøgleaktioner ledsaget af andre støtteforanstaltninger.

2. Status i 2014

2.1 Resultater og virkninger

Fremskridtene med gennemførelsen af initiativet har været blandede. Alle aktioner på områderne flexicurity og kvalifikationer er gennemført, med tilpasninger til den nye økonomiske kontekst. Resultaterne inden for kvalitet i arbejdet og arbejdsvilkår er mere blandede, og der er ikke gjort store fremskridt med hensyn til arbejdstid og sundhed og sikkerhed. Der er ikke gjort fremskridt i forbindelse med et forslag om vejledende principper for forbedring af forudsætningerne for jobskabelse, selv om denne nøgleaktion til en vis grad behandles i forbindelse med det europæiske semester.

2.2 Indhøstede erfaringer

Flagskibsinitiativets virkninger på makroøkonomisk plan har været begrænsede. De enkelte initiativer, der er indført, vil bidrage til at forbedre den måde, som arbejdsmarkedet fungerer på, og mindske de vigtigste flaskehalse, især inden for kvalifikationer og mobilitet. Men på grund af krisen har de generelle makroøkonomiske virkninger af flagskibsinitiativet været begrænsede.

Opmærksomheden om flagskibsinitiativet er blevet hæmmet i flere henseender. I 2012 gjorde forværringen af krisen det nødvendigt at gennemføre flagskibet med en omfattende dagsorden for et opsving med høj beskæftigelse. Med vedtagelsen af beskæftigelsespakken¹⁸ i april 2012 og ungdomsbeskæftigelsespakken¹⁹ i december 2012 er den politiske fokusering og kommunikationen i vid udstrækning blevet flyttet væk fra flagskibsinitiativet. Flagskibsinitiativet formåede ikke helt at skabe en sammenhængende ramme for beskæftigelsespolitikkerne og udnytte synergierne mellem de forskellige aktioner. Sammenkædningen med det europæiske semester har været begrænset, især mellem EU-initiativer vedtaget i forbindelse med flagskibsinitiativet og de landespecifikke analyser og henstillinger under det europæiske semester.

¹⁸ COM(2012) 173.

¹⁹ COM(2012) 727.

FLAGSKIBSINITIATIVET "UNGE PÅ VEJ"

1. Formålet med flagskibsinitiativet

"Unge på vej" omfatter uddannelse og beskæftigelse og har til formål at sikre mere effektive uddannelsessystemer, tage fat om de unges udfordringer på arbejdsmarkedet og lette overgangen fra skole til arbejde. Under "Unge på vej" er der fastlagt fire prioriterede områder, hvor der kigges på vigtigheden af i) at støtte erhvervelsen af kvalifikationer gennem (formel, ikke-formel og uformel) læring, ii) at fremme de unges deltagelse i videregående uddannelse, iii) at fremme læring og jobmobilitet og iv) at støtte ungdomsbeskæftigelse. Initiativet sigter mod at bruge EU-midler som katalysator for at forbedre uddannelse og uddannelsesmuligheder, beskæftigelsesegnethed og beskæftigelse af unge.

2. Status i 2014

2.1 Resultater og virkninger

I "Unge på vej" er der anlagt en bred og integreret tilgang. Ved at samle spørgsmål om uddannelse og beskæftigelse og forsøge at tilvejebringe smertefrie overgange mellem dem er der under "Unge på vej" valgt for en global tilgang. Dette har gjort det muligt at kombinere forskellige EU-tiltag af relevans for de unge og sætte ungdomsrelaterede spørgsmål højt på de europæiske og nationale dagsordener.

Der er opnået en grundig gennemførelse af "Unge på vej". Alle opfølgingsforanstaltningerne under flagskibsinitiativet er på plads, med undtagelse af "Unge på vej-kortet", som er erstattet af andre værktøjer. Der er gennemført foranstaltninger inden for alle initiativets fire søjler: i) I 2011 blev der udarbejdet en henstilling fra Rådet²⁰, som tog sigte på at mindske skolefrafald og fremme de nationale tiltag for at mindske frafaldstallene, og det europæiske samarbejde om erhvervsuddannelse blev styrket. ii) Moderniseringen af de videregående uddannelser har været emne for en meddelelse fra Kommissionen. iii) Mobiliteten er blevet fremmet via forskellige instrumenter, især den nye integrerede tilgang under Erasmus+-programmet, det europæiske kvalifikationspas eller ordningen "Dit første Euresjob", som skal bidrage til at give de unge bedre muligheder på arbejdsmarkedet i de 28 medlemsstater. iv) For at bekæmpe arbejdsløshed og inaktivitet blandt unge blev der vedtaget en rådshenstilling²¹ om oprettelsen af en ungdomsgaranti²², og der blev iværksat ungdomsgarantiordninger – de kan modtage støtte fra de europæiske struktur- og investeringsfonde og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, for medlemsstater med regioner, hvor ungdomsarbejdsløsheden er på over 25 %.

2.2 Indhøstede erfaringer

Meddelelsen om "Unge på vej" er stødt på en række problemer. Rammedagsordenens art og den langsigtede horisont for de aktioner, der er omfattet af initiativet, er stødt imod visse interesseparter forventninger om et operationelt udgiftsprogram. Meddelelsen om de programmer og initiativer, der er iværksat inden for uddannelse og beskæftigelse af unge, har skabt nogen forvirring i forhold til selve flagskibsinitiativet.

²⁰ EUT C 191 af 1.7.2011, s. 1.

²¹ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

²² Ungdomsgarantierne sikrer, at alle unge under 25 år modtager et kvalitetstilbud om beskæftigelse, videreuddannelse, en lærlinguddannelse eller et praktikophold, senest fire måneder efter at de er blevet arbejdsløse eller har forladt det formelle uddannelsessystem.

FLAGSKIBSINITIATIVET "INNOVATION I EU"

1. Formålet med flagskibsinitiativet

"Innovation i EU" er en omfattende pakke af foranstaltninger, der tager sigte på at opnå et innovationsvenligt miljø i EU. "Innovation i EU" søger at fremme forskning og innovation i EU gennem en række foranstaltninger til fordel for offentlige myndigheder, iværksættere, forskere og ingeniører samt borgerne. Der gives prioritet til udfordringer af fælles interesse for at skabe bedre rammer og finansiering for forskning og innovation og dermed bane vej for et indre innovationsmarked. For at nå dette mål bygger "Innovation i EU" på 34 forpligtelser og finansiering fra instrumenter som f.eks. Horisont 2020-programmet.

2. Status i 2014

2.1 Resultater og virkninger

Gennemførelsen af initiativet er godt på vej. 100 % af de tiltag, der blev fastlagt i forbindelse med "Innovation i EU", er i gang, med forskellige gennemførelsesniveauer. Navnlig er der etableret fem europæiske innovationspartnerskaber, som vedrører i) aktiv og sund aldring, ii) landbrugets bæredygtighed og produktivitet, iii) intelligente byer og lokalsamfund, iv) vand og v) råmaterialer, for at fremme samarbejdet mellem EU-aktører og nationale og subnationale aktører. De forskellige foranstaltninger for at fremme anvendelsen af offentlige indkøb i forbindelse med innovation, indføre en pasordning for grænseoverskridende venturekapitalinvesteringer eller etablere ensartet patentbeskyttelse sigter mod at tilvejebringe et mere innovationsvenligt erhvervmiljø. Der er også taget skridt til at virkeliggøre det europæiske forskningsrum i 2014, hvor der fokuseres på at gøre de offentlige forskningssystemer mere effektive og virkningsfulde for at øge produktivitet, konkurrenceevne og vækst i EU.

Der er oprettet overvågningsredskaber. Via en omfattende innovationsresultattavle gives der en vurdering af innovationsresultaterne i EU's medlemsstater og de respektive stærke og de svage sider i deres forsknings- og innovationssystemer. Desuden er der udarbejdet en ny indikator for innovationsresultater – hvor der dog stadig skal arbejdes på at fjerne visse begrænsninger – med henblik på at overvåge EU's og medlemsstaternes innovationsresultater i forhold til de vigtigste handelspartnere. Den bygger på fire hoveddimensioner, nemlig teknologisk innovation, beskæftigelse inden for videnintensive aktiviteter, videnintensive varers og tjenesteydelsers konkurrenceevne og beskæftigelse i hurtigt voksende virksomheder i innovative sektorer.

2.2 Indhøstede erfaringer

Det er afgørende, at foranstaltningerne gennemføres fuldt ud. De foranstaltninger, der er fastlagt inden for rammerne af "Innovation i EU", går i den rigtige retning. For at få konkret udbytte af de dermed forbundne fordele er det dog helt afgørende, at foranstaltningerne gennemføres korrekt.

"Innovation i EU" har ikke forhindret, at risikoen for en innovationskløft inden for EU vokser. EU har siden 2008 formået at indhente næsten halvdelen af sit innovationsefterslæb i forhold til USA og Japan. Men inden for EU er konvergensdynamikken mellem medlemsstaternes innovationsresultater standset, og de indbyrdes forskelle mellem landene vokser.

FLAGSKIBSINITIATIVET "EN DIGITAL DAGSORDEN FOR EUROPA"

1. Formålet med flagskibsinitiativet

Flagskibsinitiativet "En digital dagsorden for Europa" blev udformet for at hjælpe EU og medlemsstaterne med at høste fordelene ved et konkurrencedygtigt digitalt indre marked. Over for fragmenteringen af de europæiske markeder, som forhindrer EU i at udnytte fordelene ved den digitale økonomi i form af øget produktivitet, beskæftigelse og vækst, tager "En digital dagsorden for Europa" sigte på at frigøre det digitale potentiale og sprede den digitale kultur i hele EU. Oprindeligt blev der for at nå dette mål identificeret 101 foranstaltninger, der er grupperet omkring syv indsatsområder. Efter en gennemgang af initiativet i december 2012 blev der udvalgt syv nye nøgleaktioner. De fremhæver især betydningen af at fremme digital infrastruktur, forbedre de reguleringsmæssige rammer, fremme digitale færdigheder og jobs og gennemføre målrettede strategier inden for cybersikkerhed, cloud computing og mikroelektronik.

2. Status i 2014

2.1 Resultater og virkninger

Flagskibsinitiativet har formået at give den digitale økonomi den nødvendige politiske opmærksomhed. De største styrker vedrører oprettelsen af en sammenhængende og fremadskuende ramme for indsatsen. Den årlige offentliggørelse af en resultattavle for den digitale dagsorden og det årlige "fællesmøde om den digitale dagsorden" med de berørte parter har bidraget til at tiltrække politikernes og mediernes opmærksomhed. "En digital dagsorden for Europa" har også fremmet udbredelsen og indsatsen i 20 medlemsstater og en række regioner, der har etableret deres egne digitale dagsordener.

Der er gjort fremskridt med gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger. I januar 2014 var mere end 90 % af de foranstaltninger, der er forudsat i flagskibsinitiativet, enten fuldført eller i gang. Brugen af internettet er nu udbredt i hele EU, e-handelen breder sig, dog stadig noget hæmmet af landegrænser, der er udviklet e-forvaltningstjenester, og den basale bredbåndsdækning i EU er komplet.

2.2 Indhøstede erfaringer

Det digitale indre marked er endnu ikke en realitet, og der er behov for flere investeringer i højhastighedsinfrastruktur. De vedvarende hindringer som f.eks. fragmentering af de europæiske markeder, infrastrukturmangler og manglende forbrugertillid hindrer fortsat fuldførelsen af det digitale indre marked. Manglen på infrastruktur til højhastighedsbredbånd er et alvorligt problem, da det vil kunne afføde en ny digital kløft og fremme social udstødelse i nogle områder, især i landdistrikterne.

Effektiviteten af "den digitale dagsorden for Europa" er blevet berørt af en række svagheder. Flagskibsinitiativets synlighed har lidt under manglende fokus på grund af de mange specifikke foranstaltninger. Flagskibsinitiativet har heller ikke formået at få anbragt IKT-emner højt på dagsordenerne for strukturreformer.

FLAGSKIBSINITIATIVET "EN INDUSTRIPOLITIK FOR EN GLOBALISERET VERDEN"

1. Formålet med flagskibsinitiativet

Med "En industripolitik for en globaliseret verden" tilstræbes det at forbedre konkurrenceevnen i den europæiske industri via en koordineret tilgang. Dette initiativ lægger vægt på behovet for at kombinere innovation, diversificering og bæredygtighed og tilskynde til oprettelse og udvikling af SMV'er. På grundlag af 70 foranstaltninger, der skal øge den europæiske industris konkurrenceevne, sigter initiativet navnlig mod at tilvejebringe et mere erhvervsvenligt miljø og hjælpe industrien med at løfte de nye globale udfordringer.

2. Status i 2014

2.1 Resultater og virkninger

Der er gjort store fremskridt med gennemførelsen af initiativet. 90 % af de 70 nøgleaktioner, der var forudset under initiativet, er fuldført eller i gang. I meddelelserne om industripolitik fra 2010, 2012 og 2014 slås der til lyd for, at flagskibsinitiativets mål omsættes i politiske tiltag. Mange af aktionerne under initiativet fokuserer på at støtte SMV'er: "Small Business Act" for Europa er blevet gennemgået, og i 2011 blev der vedtaget en handlingsplan til at fremme SMV'ernes adgang til finansiering samt en strategi for at fremme internationaliseringen af SMV'er; i 2012 blev der forelagt en standardiseringspakke for at gøre fastlæggelsen af standarder mere effektiv; i 2013 vedtog man programmet for konkurrenceevne og SMV'er (COSME) for at fremme konkurrenceevnen og kombineret med rumpolitiske initiativer under Copernicus og Galileo give serviceerhvervene en ny dimension. I 2012 blev der forelagt en meddelelse med henblik på at fremme iværksættervirksomhed. Andre foranstaltninger skal dels forbedre de reguleringsmæssige rammer for virksomhederne, især ved at strømline lovgivning via regelmæssig "kvalitetskontrol" og reducere den tid og de omkostninger, der kræves for at starte en virksomhed, dels styrke og uddybe det indre marked med vedtagelsen i 2011 og 2012 af I akt I og II for det indre marked, og også fremme innovation og modernisering i industrien. Der er også iværksat en række sektorspecifikke initiativer.

2.2 Indhøstede erfaringer

Under initiativet "En industripolitik for en globaliseret verden" er der anlagt en mellem- til langsigtet tilgang, og det vil derfor tage nogen tid, før der opnås resultater inden for visse indsatsområder. Investeringerne i den nødvendige netinfrastruktur over de nationale budgetter har været faldende, det indre marked er stadig ufuldstændigt, betingelserne for SMV'ers adgang til finansiering er under krisen blevet strammet, og fremskridtene med at sikre, at der er tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft til rådighed for industriarbejde, har været træge. De fleste foranstaltninger under flagskibsinitiativet løber over 3-10 år. Der er kun ganske få, som skal gennemføres på kortere sigt. Da den økonomiske krise har haft stor negativ indvirkning på mange industrisektorer i EU, har det været nødvendigt at supplere flagskibsforanstaltningerne med tiltag på centrale, prioriterede områder, hvor der kunne opnås resultater på kort eller mellemlang sigt.

FLAGSKIBSINITIATIVET "ET RESSOURCEEFFEKTIVT EUROPA"

1. Formålet med flagskibsinitiativet

Flagskibsinitiativet "Et ressourceeffektivt Europa" skal støtte overgangen til en ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi. "Et ressourceeffektivt Europa" sigter mod at afkoble vækst fra ressourceanvendelse og udstikker en langsigtet ramme for indarbejdelsen af ressourceeffektivitet som et grundlæggende princip i udformningen af politikker, især vedrørende klimaændringer, energi, transport, industri, affald og råmaterialer, landbrug, fiskeri, biodiversitet og regionaludvikling. På baggrund af det voksende pres på naturressourcerne og dette spørgsmåls internationale dimension fokuserer "Et ressourceeffektivt Europa" på at fremme en mere intelligent brug af ressourcer i tiden frem til 2020 og på at forankre denne logik for at opnå yderligere resultater i 2050. Med henblik herpå omfatter det en række initiativer, som er blevet iværksat siden 2011.

2. Status i 2014

2.1 Resultater og virkninger

Nogle af foranstaltningerne under "Et ressourceeffektivt Europa" er allerede blevet iværksat på EU-niveau. Kommissionen har allerede forelagt alle de vigtigste foranstaltninger under initiativet, herunder navnlig en langsigtet politisk ramme frem til 2050, som blev fremlagt i 2011. Den består af fire køreplaner, nemlig "En køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050"²³, hvidbogen om "En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem"²⁴, "Energikøreplan 2050"²⁵ og "Køreplan for et ressourceeffektivt Europa"²⁶. Denne strategiske ramme er suppleret med en række midtvejsinitiativer, herunder den nye biodiversitetsstrategi "Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020"²⁷ og "En plan for at beskytte Europas vandressourcer"²⁸ samt "Programmet ren luft i Europa"²⁹. Reformen af den fælles landbrugspolitik, som er blevet forsynet med en "grøn" komponent, og af den fælles fiskeripolitik bygger også på dette initiativ. Kommissionen vil arbejde videre på de opfølgende foranstaltninger, der er bebudet i køreplanerne, eller handlingsplaner, der gennemføres som led i dette initiativ. Desuden har Kommissionen yderligere specificeret køreplanerne for klima og energi frem til 2050 i sin meddelelse "Politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030", der blev forelagt den 22. januar 2014³⁰.

2.2 Indhøstede erfaringer

Der er behov for en bredere tilgang for at måle ressourceeffektivitet. Ressourceeffektivitet spænder over mange forskellige politikker og dertil knyttede ressourcer. Det vil være nyttigt at have et enkelt eller et begrænset sæt indikatorer til at overvåge forbedringer i brugen af ressourcer som f.eks. energi, materialer, jord og vand på en praktisk måde, som stimulerer udviklingen af politiske strategier. Det er imidlertid vanskeligt at analysere ændringer i brugen af ressourcer på en forenklet måde og udforme en eller flere tilstrækkeligt præcise indikatorer. Derfor må arbejdet videreføres. Eurostats resultattavle for ressourceeffektivitet, hvor hovedindikatoren er ressourceproduktivitet, er et vigtigt skridt i denne retning. Der er også behov for en systematisk overvågning med nøgleindikatorer for at vurdere fremskridtene hen imod en konkurrencedygtig, sikker og bæredygtig energiudnyttelse, som det understreges i rammen for klima- og energipolitikkerne frem til 2030.

²³ KOM(2011) 112.

²⁴ KOM(2011) 144.

²⁵ KOM(2011) 885.

²⁶ KOM(2011) 571.

²⁷ KOM(2011) 244.

²⁸ COM(2012) 673.

²⁹ COM(2013) 918.

³⁰ COM(2014) 15.

FLAGSKIBSINITIATIVET "DEN EUROPÆISKE PLATFORM MOD FATTIGDOM OG SOCIAL UDSØDELSE"

1. Formålet med flagskibsinitiativet

"Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse" fokuserer på at sikre økonomisk, social og geografisk samhørighed. Med udgangspunkt i det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse i 2010 tilstræber initiativet at oplyse om og anerkende de grundlæggende rettigheder for personer, der oplever fattigdom og social udstødelse, så de får mulighed for at leve i værdighed og tage aktiv del i samfundet. Målet med flagskibsinitiativet var at nå frem til en integreret tilgang til bekæmpelse af fattigdom ved at samle forskellige politikker på det økonomiske, skattemæssige og sociale område eller områder under det indre marked. Det byggede også på en tilgang med partnerskab mellem civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne. Under initiativet er det bestemt, at Kommissionen skal sætte ind på 5 områder med i) konkrete aktioner inden for hele det politiske spektrum, ii) sikring af en større og mere effektiv anvendelse af EU's fonde til fremme af social inklusion, iii) fremme af evidensbaseret innovation på det sociale område, iv) arbejde i partnerskab og fuld udnyttelse af den sociale økonomi og v) øget politisk koordinering blandt medlemsstaterne. Og navnlig i forbindelse med "Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse" er der fastlagt 64 foranstaltninger, som Kommissionen skal gennemføre.

2. Status i 2014

2.1 Resultater og virkninger

Initiativet er ved at blive gennemført i et hurtigt tempo. Kommissionen har gennemført ca. to tredjedele af de 64 foranstaltninger. For at hjælpe medlemsstaterne med at løfte udfordringerne gennem strukturreformer i en situation med langvarig krise har Kommissionen givet vejledning i form af den sociale investeringspakke³¹ og henstillingen "Investering i børn: hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte"³², "EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020"³³ og hvidbogen "En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner"³⁴. Kommissionen har forelagt et forslag til et direktiv om betalingskonti. Til at støtte den sociale økonomi og sociale iværksættere har den offentliggjort initiativet for socialt iværksætteri og oprettet en europæisk social iværksætterfond. Kommissionen har også offentliggjort vejledende principper for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne og lanceret et indeks for aktiv aldring. Et andet specifikt initiativ, der gennemføres inden for rammerne af "Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse", er den årlige konference om fattigdom.

2.2 Indhøstede erfaringer

Der er en række hindringer, som har gjort det vanskeligt at opnå fuld effektivitet af flagskibsinitiativet. Vedtagelsen af den sociale investeringspakke har i vidt omfang flyttet den politiske fokusering og kommunikationen væk fra flagskibsinitiativet. Flagskibsinitiativet formåede heller ikke helt at skabe en sammenhængende og integreret ramme for socialpolitikkerne og udnytte synergierne mellem de forskellige aktioner; der er snarere tale om en samling af initiativer, og merværdien af flagskibsinitiativet er ikke helt indlysende.

³¹ COM(2013) 83.

³² 2013/112/EU.

³³ KOM(2011) 173.

³⁴ COM(2012) 55.